

หนังสืออาโมส

ทำความเข้าใจพระคัมภีร์
(อธิบายข้อพระคัมภีร์แบบเบ๊ปติสอิสรระ)

โดย ดร. เดวิด เอช. ซอเรนสัน

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์
(พันธกิจของคริสตจักรเบ๊ปติสนอร์ธสตาร์)

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

ดิวลัซ, มินเนโซต้า 55811

218-726-0209

ปรับปรุงครั้งที่สอง

สงวนลิขสิทธิ์ 2007

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวลัธ, มินเนโซต้า 55811

มิชชันนารีชาวอเมริกันควรติดต่อ ดร. เดวิด ซอเรนสัน

เพื่อขออนุญาตก่อนใช้เนื้อหาอธิบายข้อพระคัมภีร์นี้

davidsorenson@juno.com

หนังสืออาโมส

บทนำสู่หนังสืออาโมส: ผู้พยากรณ์อาโมสเป็นยิวคนหนึ่งที่มีการรับใช้หลักของเขามีต่ออาณาจักรฝ่ายเหนือ การรับใช้ของเขาอยู่ในช่วงรัชกาลของเยโรโบอัมที่ 2 และอาจพยากรณ์ในประมาณปี 787 ก่อน ค.ศ. เขาเตือนถึงการพิพากษาที่กำลังจะเกิดแก่ไม่เพียงอาณาจักรฝ่ายเหนือเท่านั้น แต่ยูดาห์และประชาชาติต่างๆที่อยู่ใกล้เคียงด้วย แม้อาณาจักรฝ่ายเหนืออยู่ ณ จุดสูงสุดของอำนาจและอิทธิพลของมัน อีกกว่าห้าสิบปีต่อมามันก็จะหายวับไปในฐานะประชาชาติหนึ่ง พระเจ้าทรงพิพากษามันโดยอัสซีเรีย

ดูเหมือนว่าหนังสืออาโมสแบ่งออกได้เป็นส่วน: (1) การพิพากษาประชาชาติต่างๆที่อยู่ใกล้เคียงอิสราเอลและยูดาห์ใน 1:1-2:3; (2) การพิพากษาอิสราเอลและยูดาห์ใน 2:4-16; (3) ข้อพิพาทของพระเจ้ากับ 'ทั้งวงศ์วานอิสราเอล' ใน 3:1-9:10; และ (4) สง่าราศีของอาณาจักรของพระเจ้าที่จะมานั้นในอิสราเอลใน 9:11-15

ภาพรวมของอาโมส 1: หนังสืออาโมสเริ่มต้นด้วยคำประกาศต่างๆเรื่องการพิพากษาที่มีต่อประชาชาติต่างๆซึ่งมีพรมแดนติดกับอิสราเอลและยูดาห์ กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ ประชาชาติเหล่านี้คือดามัสกัสในซีเรีย ฟิลิสเตีย ไทระในเลบานอน เอโดม และอัมโมน

อมส 1:1-2   ถ้อยคำของอาโมส ผู้อยู่ในหมู่ผู้เลี้ยงแกะในเมืองเทโคอา ซึ่งท่านได้เห็นเกี่ยวกับอิสราเอล ในรัชกาลอุสซียาห์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ และในรัชกาลเยโรโบอัมราชโอรสของโยอาช กษัตริย์แห่งอิสราเอล ก่อนแผ่นดินไหวสองปี เราไม่ทราบมากนักเกี่ยวกับอาโมสนอกจากว่า (1) เขาประกอบอาชีพเป็นคนเลี้ยงแกะและ (2) เขาเติบโตมาในเมืองเทโคอา อันหลังนี้เป็นเมืองหนึ่งซึ่งอยู่ทางทิศใต้ของเยรูซาเล็มไปประมาณสิบไมล์ แม้ม้าจากยูดาห์ การรับใช้ของเขาก็มีต่ออาณาจักรฝ่ายเหนือของอิสราเอลเป็นหลัก ตอนที่เขารับใช้อยู่นั้น อุสซียาห์เป็นกษัตริย์แห่งยูดาห์และเยโรโบอัมที่ 2 เป็นกษัตริย์ของฝ่ายเหนือ เศคาริยาห์ 14:5 กล่าวถึงแผ่นดิน

คืนไหวเดียวกันนี้ โจเซฟก็กล่าวว่ามันเกิดขึ้นเมื่ออุสซียาห์ถูกลงโทษด้วยโรคเรื้อนโทษฐานที่เขา บังอาจปฏิบัติหน้าที่ของปุโรหิต ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงให้รายละเอียดที่แน่ชัดเกี่ยวกับปีที่เขารับใช้

2 ท่านกล่าวว่า “พระเยโฮวาห์จะทรงเปล่งเสียงคำรามจากศิโยน และจะทรงเปล่งพระสุรเสียงของพระองค์จากเยรูซาเล็ม ลานหญ้าของผู้เลี้ยงแกะจะโศกเศร้า และยอดภูเขาการเมลก็ จะเหี่ยวไป” ภูมิศาสตร์ที่ถูกกล่าวถึงนี้มีความสำคัญมาก ศิโยนจริงๆแล้วคือ กรุงเยรูซาเล็มในยูดาห์ การเมลอยู่ตลอดแนวชายฝั่งของอาณาจักรฝ่ายเหนือ อาโมสกล่าวล่วงหน้าว่าพระเจ้าจะทรงเปล่งเสียงคำรามด้วยพระพิโรธต่อความบาปของอิสราเอลจากพระวิหารของพระองค์ในเยรูซาเล็ม เมื่อพระเจ้าทรงพิพากษาแผ่นดินนั้น พวกผู้เลี้ยงแกะแห่งยูดาห์ก็จะรู้ว่าให้และภูเขาการเมลที่เขียวจีเป็นปกติ (ในอาณาจักรฝ่ายเหนือ) ก็จะเหี่ยวแห้งไป แต่ก่อนอื่น อาณาจักรอื่นๆที่ชั่วร้ายจะได้ยินคำพยากรณ์ที่ถูกประกาศเพื่อต่อสู้พวกเขา

อมส 1:3-5 พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า “เพราะเหตุการละเมิดของดามัสกัส สามครั้งและสี่ครั้ง เราจะไม่ยอมกลับการลงทัณฑ์ เพราะว่าเขาทั้งหลายได้ผนวกกิเลอาดด้วยเลื่อนเหล็กสำหรับนวดข้าว พระเจ้าทรงประกาศการพิพากษาที่จะมาต่อสู้ดามัสกัสและซีเรียด้วยผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ การลงโทษจากพระเจ้ากำลังจะมาและจะไม่ถูกหันไปเสีย นี่บอกเป็นนัยว่าหากดามัสกัสซึ่งเป็นศิระชะของซีเรียได้กระทำให้บาปต่อพระเจ้าเพียงครั้งเดียวหรือสองครั้ง พระเจ้าก็อาจทรงหันเสียจากการพิพากษา อย่างไรก็ตาม หลังจากช่วยพระเจ้ามาแล้วสามครั้งและจากนั้นก็สี่ครั้งและมากกว่านั้น พระเจ้าก็ทรงเหลืออดเต็มทนกับพวกเขา นี่บอกเป็นนัยว่าความบาปของพวกเขายังไม่หยุด ซีเรียภายใต้ฮาซาเอลได้เอารัดเอาเปรียบอิสราเอลและกิเลอาดโดยเฉพาะ ดู 2 พงศกัศถ์ 10:32-33, 13:3,7 นั่นดูเหมือนเป็นฟางเส้นสุดท้ายแล้วสำหรับพระเจ้า เพราะเหตุนี้ซีเรียจึงนำพระพิโรธของพระเจ้ามาต่อสู้ตัวมันเอง เลื่อนเหล็กสำหรับนวดข้าวเป็นภาพเปรียบเทียบหนึ่งของการปฏิบัติที่โหดเหี้ยม เครื่องมือนวดข้าวปกติแล้วเป็นเครื่องมือทำด้วยไม้ซึ่งมีน้ำหนักเบา แต่เครื่องมือเหล็กก็จะทำลายข้าวในที่มันต้องนวด ความคิดตรงนี้ก็คือน้ำซีเรียได้ข่มเหงกิเลอาดซึ่งเป็นดินแดนด้านทิศตะวันออกของอิสราเอลอย่างโหดเหี้ยม

4 แต่เราจะส่งไฟเข้ามาในเรือนของฮาซาเอล ซึ่งจะเผาผลาญปราสาททั้งหลายของเบนฮา

คัดเลีย ฮาซาเอลเป็นกษัตริย์ของซีเรียในช่วงรัชสมัยของเยโฮอาหัทส กษัตริย์แห่งอิสราเอล นอกจากนี้ เขายังบีบบังคับอิสราเอลตลอดสมัยของเยโฮอาหัทสอีกด้วย ดู 2 พงศกษัตริย์ 13:22 เบนฮาดัดเป็นบุตรของฮาซาเอล พระเจ้าจึงตรัสล่วงหน้าประมาณอีก 55 ปีต่อมาว่าการพิพากษา กำลังจะตกแก่ซีเรียและดามัสกัส ปราสาททั้งหลายของเบนฮาดัดบุตรของฮาซาเอลจะถูกไฟเผา

5 เราจะหักคาลประตูเมืองดามัสกัส และตัดผู้ที่อาศัยอยู่ออกเสียจากที่ราบอาเวน และผู้ นั้นที่ถือคทาจากวงศัวานของเอเดน และประชาชนซีเรียจะต้องตกไปเป็นเชลยยังเมืองคิร์” พระ เยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ คาลประตูของดามัสกัสอาจหมายถึงคาลประตูเมืองนั้น กล่าวอีกนัยหนึ่ง เมืองดามัสกัสจะถูกตีแตกโดยกองกำลังที่เป็นศัตรู โดยอาจเป็นกองกำลังของอัสซีเรีย อาเวนเป็น เมืองหนึ่งในซีเรียซึ่งขึ้นชื่อในเรื่องวิหารรูปเคารพต่างๆของมัน มันจะถูกทำลายด้วยเช่นกัน ชื่อ เอเดน มีความหมายตรงตัวว่า 'ความน่าอภิรมย์' และอาจหมายถึงหุบเขาหนึ่งที่อยู่ระหว่างซีเรีย กับเลบานอนโดยเป็นที่รู้จักในวันนี้ว่าหุบเขาเบคา (Bekaa) ราชวงศ์ซีเรียจะไม่พำนักที่นั่นอีกต่อไป ประชาชาติแห่งซีเรียจะถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยในเมืองคิร์ อันหลังนี้เป็นเขตแดนหนึ่งของ อัสซีเรียโดยอยู่ไม่ไกลจากทะเลแคสเปียน ผู้ที่กวาดต้อนซีเรียไปเป็นเชลยย่อมเป็นคนอัสซีเรีย เมื่อพวกเขาเข้ามาในภูมิภาคนั้นอีกประมาณหกสิบปีต่อมา ดังนั้นการพิพากษาจึงกำลังจะเกิด แก่ซีเรียที่ชั่วช้าซึ่งมีกองบัญชาการอยู่ที่เมืองดามัสกัส

อมส 1:6-8   ฟิไลเตียคือเป้าหมายต่อไปของคำพยากรณ์ของอาโมส พระเยโฮ วาห์ตรัสดังนี้ว่า “เพราะเหตุการละเมิดของกาซา สามครั้งและสี่ครั้ง เราจะไม่ยอมกลับการลง ทัณฑ์ เพราะเขากวาดประชาชนทั้งหมดไปเป็นเชลย เพื่อจะมอบให้แก่โอดม ในรูปแบบเดียวกับ คำพยากรณ์ก่อนหน้านั้นของอาโมส พระเจ้าทรงประกาศการพิพากษาของพระองค์ต่อแผ่นดิน หนึ่งเพราะการละเมิดหลายครั้งของพวกเขา “สามครั้งและสี่ครั้ง” ตรงนี้เป้าหมายคือ เมือง สำคัญๆของฟิไลเตียซึ่งอยู่บนที่ราบติดชายฝั่งของปาเลสไตน์ การลงโทษกำลังจะเกิดแก่คนฟิไล เตียเพราะการบีบบังคับของคนฟิไลเตียที่กระทำต่อยูดาห์

ความเป็นศัตรูของคนฟิไลเตียที่มีต่ออิสราเอลโดยทั่วไปและต่อยูดาห์โดยเฉพาะก็ ยาวนานและน่าเกลียด ที่ถูกกล่าวถึงตรงนี้คือหนึ่งในเหตุการณ์สองครั้งในความเป็นศัตรูที่มีมา

ยาวนานนั้น ดู 2 พงศาวดาร 21:17 และ 28:17-18 เราไม่ทราบว่าเป็นการรุกรานและการกวาดไปเป็นเชลยอันไหน แม้การรุกรานใน 2 พงศาวดาร 28:17-18 เกี่ยวข้องกับคนเอโดมจริงๆก็ตาม เหตุการณ์ครั้งนั้นมิได้เกิดขึ้นจนหลังจากอาโมสเสียชีวิต แต่แน่นอนว่าพระเจ้าทรงทราบเรื่องนี้ล่วงหน้า ไม่ว่าจะกรณีใด การพิพากษาโดยอัสซีเรียที่ถูกพยากรณ์ไว้นี้ก็เกิดขึ้นในอนาคต แม้กระทั่งในตอนนั้นก็ตาม บริบทที่ตามมาได้ให้ความกระจ่างเกี่ยวกับช่วงเวลาของการพิพากษานั้น แต่บอกเพียงว่ามันจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

7 แต่เราจะส่งไฟมาบนกำแพงเมืองกาซา ซึ่งจะเผาผลาญปราสาททั้งหลายของเมืองนั้น เสีย กาซาเป็นหนึ่งในเมืองสำคัญของฟิลิสเตีย เห็นได้ชัดว่าเป็นภาพของสงครามและการพิชิตเมืองกาซา โดยไฟไม่เพียงเผาประตูเมืองเท่านั้นแต่ยังลามไปยังปราสาททั้งหลายของเมืองนั้นด้วย เราพอที่จะมองออกว่าเหตุการณ์นี้อาจเกิดขึ้นในสมัยของเฮเซคียาห์ ดู 2 พงศาวดาร 26:6 และ 2 พงศกษัตริย์ 18:8 บาบิโลนจะทำลายฟิลิสเตียเช่นกัน ดู เยเรมีย์ 25:20 แม้มิได้ถูกกล่าวถึงอย่างเฉพาะเจาะจง อัสซีเรียก็อาจเป็นไม้พลองแห่งการพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อฟิลิสเตีย พวกเขาแห่กันมาเต็มพื้นที่นั้นในอีกหกสิบกว่าปีต่อมาและจากนั้นอีกในภายหลัง

8 เราจะตัดผู้ที่อาศัยอยู่ออกเสียจากอัสโดด และผู้ที่ถือศทาออกจากเมืองอัสเคโลน เราจะหันมือของเราต่ออู้อโครน ชาวฟิลิสเตียที่เหลืออยู่จะพินาศ” องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ อัสโดด อัสเคโลนและเอโครนล้วนเป็นเมืองของฟิลิสเตีย การพิพากษานั้นที่จะเกิดแก่ฟิลิสเตียถูกพรรณนาถึงตรงนี้ว่าเป็นการพิพากษาที่ครบถ้วน แม้เฮเซคียาห์ได้กระทำการแก้แค้นต่อคนฟิลิสเตียอยู่บ้าง เขาก็ไม่ได้กวาดล้างคนเหล่านั้นเสียสิ้นเหมือนอย่างที่มีพยากรณ์ไว้ตรงนี้ คนอัสซีเรียคือผู้ที่ทำเรื่องนั้นจนสำเร็จ

อมส 1:9-10 จุดสนใจของพระพิโรธของพระเจ้าคราวนี้หันไปยังเขตแดนเลบานอนซึ่งอยู่ทางทิศเหนือและทิศตะวันตกบ้าง พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า “เพราะเหตุการละเมิดของเมืองไทระ สามครั้งและสี่ครั้ง เราจะไม่ยอมกลับการลงทัณฑ์ เพราะเขาได้มอบประชาชนทั้งหมดให้แก่เอโดม และไม่ได้ระลึกถึงพันธสัญญาแห่งภราดรภาพ ไทระเป็นนครหลวงของเลบานอนในสมัยนั้น เพราะการละเมิดหลายครั้งที่กระทำต่อพระเจ้าและอิสราเอล

การพิพากษาจึงจะตกแก่ไทรเซ พวกเขาเช่นเดียวกับคนฟีลิสเตียได้สมรู้ร่วมคิดกับเอโดมเพื่อต่อสู้เพื่อนบ้านของพวกเขาในอิสราเอล ข้อที่กล่าวถึงการกวาดไปเป็นเชลยซึ่งเกี่ยวข้องกับคนเอโดม ถูกกล่าวถึงในข้อ 6 และอาจรวมถึงการสมรู้ร่วมคิดกับไทรเซด้วย โยเอล 3:6 ก็พรรณนาถึงความ เป็นปฏิปักษ์ของไทรเซที่มีต่ออิสราเอล แม้ฮีรามกษัตริย์แห่งไทรเซได้เข้าร่วมทำสนธิสัญญา สันติภาพกับดาวิดและซาโลมอนแล้วก็ตาม พวกผู้ปกครองสมัยหลังเหล่านี้ของไทรเซก็มิเนย มั่นไปนานแล้ว

10 แต่เราจะส่งไฟมาบนกำแพงเมืองไทรเซ ซึ่งจะเผาผลาญปราสาททั้งหลายของเมืองนั้น เสีย” ดังที่มีพรรณนาไว้สำหรับคนฟีลิสเตียข้างบน พระเจ้าตรัสล่วงหน้าถึงการรุกราน การพิชิต และการทำลายล้างเมืองไทรเซและปราสาททั้งหลายของมัน ช่วงเวลาที่แน่ชัดของการพิพากษานี้ ไม่ชัดเจน นี่อาจถูกกระทำโดยแชลมานเนเซอร์ กษัตริย์แห่งคนอัสซีเรียในสมัยของยูเลอัส กษัตริย์ ของชาวไทรเซ แน่แน่นอนว่ามันถูกทำลายโดยบาบิโลนในเวลาต่อมา ดู เอเสเคียล 26

อมส 1:11-12 พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า “เพราะเหตุการณ์ระเมิดของเมืองเอโดม สามครั้งและสี่ครั้ง เราจะไม่ยอมกลับการลงทัณฑ์ เพราะเขาได้ไล่ตามน้องของเขาด้วยดาบ และ สลัดความสงสารทิ้งเสียสิ้น ความโกรธของเขาบั่นทอนอยู่ตลอดเวลา และความพิโรธของเขาก็มี อยู่เป็นนิตย์ จุดสนใจของพระพิโรธของพระเจ้าคราวนี้หันไปหาเอโดมบ้าง ซึ่งเป็นเขตแดนทาง ทิศตะวันออกเฉียงใต้ของอิสราเอลและอยู่ทางทิศใต้ของทะเลตาย เพราะการละเมิดหลายครั้งต่อ อิสราเอลและความชั่วร้ายโดยทั่วไป เอโดมก็จะถูกพิพากษาเช่นกัน ปัจจัยที่ทำให้ความบาปของ เอโดมเลวร้ายยิ่งขึ้นก็คือว่าพวกเขาเป็นญาติตามสายโลหิตกับอิสราเอล เอโดมเป็นอีกชื่อหนึ่ง สำหรับพวกลูกหลานของเอซาวพี่ชายของยาโคบ พวกเขาได้เก็บงำความเป็นปฏิปักษ์ต่อ อิสราเอลไว้มานาน โดยรวมถึงการไม่ยอมให้อิสราเอลผ่านเข้าแผ่นดินของตนในสมัยการอพยพ ด้วย ดู กัณดารวิถี 20:18-20 ความเป็นปฏิปักษ์นั้นดำเนินต่อมานานแล้ว มันถูกหมายเหตุไว้ กระทั่งใน 2 พงศาวดาร 28:17 ด้วยซ้ำ เพราะความเกลียดชังอันยาวนานที่มีต่อประชาชนที่ถูก เลือกสรรของพระเจ้า การพิพากษาจึงจะตกแก่เอโดม

12 แต่เราจะส่งไฟมาบนเมืองเทมาน ซึ่งจะเผาผลาญปราสาททั้งหลายของเมืองโบสราห์”
ทั้งเทมานและโบสราห์เป็นนครสำคัญแห่งเอโดม พระเจ้าตรัสล่วงหน้าว่าพวกเขาจะถูกพิชิตและ
ถูกไฟเผาแน่นอนว่านี่ถูกทำให้สำเร็จจริงโดยเนบูกัดเนซซาร์ตามที่พยากรณ์ไว้ในเยเรมีย์ 49:7
และหนังสือโอบาดีห์

อมส 1:13-15 พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า “เพราะเหตุการละเมิดของคนอัมโมน
สามครั้งและสี่ครั้ง เราจะไม่ยอมกลับการลงทัณฑ์ เพราะว่าเขาได้ฝ่าท้องหญิงมีครรภ์ในเมืองกิ
เลอาด เพื่อจะขยายอาณาเขตของตน คราวนี้จุดสนใจเปลี่ยนไปยังนครรัฐอัมโมนบ้าง นี่เป็น
เขตแดนทางทิศตะวันออกของกิเลอาดและตรงกันกับพื้นที่ตอนกลางของรัฐจอร์แดนในปัจจุบัน
พวกเขาเองก็มีความผิดเรื่องการละเมิดหลายครั้งต่ออิสราเอลผู้เป็นประชาชนที่ถูกเลือกสรรของ
พระเจ้าเช่นกัน ความโหดเหี้ยมของการฆ่าเด็กทารกที่ยังไม่เกิดด้วยดาบถูกปฏิบัติโดยประชาชาติ
อื่นๆ ดู 2 พงศ์กษัตริย์ 15:16 และ โสเซยา 13:16 อัมโมนได้โจมตีกิเลอาดซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ
อิสราเอลและกระทำความโหดเหี้ยมนี้ต่อพวกผู้หญิงชาวอิสราเอล เหตุจูงใจของพวกเขามีเพียง
เพื่อที่จะขยายอาณาเขตของตนเท่านั้น ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงประกาศการลงทัณฑ์อย่างรุนแรงต่อ
อาณาจักรที่ชั่วร้ายและโหดเหี้ยมนี้

14 แต่เราจะจุดไฟขึ้นในกำแพงเมืองรับบ่าห์ และไฟจะเผาผลาญปราสาททั้งหลายของ
เมืองนั้นเสีย พร้อมด้วยเสียงโห่ร้องในวันทำศึก พร้อมด้วยพายุลมอันแรงกล้าในวันที่มีลมหมุน รับ
บ่าห์เป็นนครสำคัญของอัมโมนและตรงกับกรุงอัมโมน ประเทศจอร์แดนในปัจจุบัน ดังที่
พระเจ้าได้ตรัสล่วงหน้าเรื่องการพิชิตและการเผากรุงอื่นๆของภูมิภาคนั้น รับบ่าห์ก็จะถูกไฟเผา
เช่นกัน ผู้ที่ทำการนี้อาจเป็นบาบิโลน ดู เยเรมีย์ 49:1-5

15 กษัตริย์ของเขาทั้งหลายจะตกไปเป็นเชลย ทั้งตัวท่านและเจ้านายของท่านด้วย” พระ
เยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ กษัตริย์ที่ว่านี้อาจเป็นบาอาลิส เขาเป็นผู้สมคบในการฆาตกรรมเกดาลิ
ยาห์ผู้ที่กษัตริย์แห่งบาบิโลน ได้ตั้งไว้ปกครองพวกยิวที่เหลือในยูเดีย ดูเยเรมีย์ 40:14 เนบูกัดเนซ

ซาร์จึงใช้เนบูซาระดานมาต่อสู้อัมโมนและทำลายมันเสีย การนับถือพระโมเลคก็ถือกำเนิดขึ้นใน
อัมโมนและให้เหตุเพิ่มเติมแก่พระเจ้าที่จะทรงทำลายประชาชาติที่ชั่วร้ายเช่นนั้น

*****

ภาพรวมของอามอส 2: เนื้อหาส่วนที่ถูกเริ่มต้นในบทที่แล้วดำเนินต่อไป – การพิพากษา
ที่มีต่อประชาชาติทั้งหลายที่ชั่วร้าย อย่างไรก็ตาม หลังจากประกาศการพิพากษาต่อโมอับแล้ว
พระเจ้าโดยทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็หันความสนใจของพระองค์ไปยังยูดาห์และจากนั้นก็
อิสราเอล เนื้อหาส่วนที่เหลือของหนังสือเล่มนี้จะมุ่งเน้นที่เรื่องของพวกเขา

ออส 2:1-3 พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "เพราะเหตุการละเมิดของเมืองโมอับ
สามครั้งและสี่ครั้ง เราจะไม่ยอมกลับการลงทัณฑ์ เพราะเขาได้เผากระดูกของกษัตริย์เอโดมให้
เป็นปูน เพราะการละเมิดหลายครั้งของโมอับ การพิพากษาจึงกำลังจะมา โมอับเป็นเขตแดนที่อยู่
ทางทิศตะวันออกของทะเลตายในสมัยพระคัมภีร์ เมื่อเยโฮรัมแห่งอิสราเอล เยโฮชาฟัทแห่งยู
ดาห์ และกษัตริย์แห่งเอโดมร่วมกันต่อสู้เมฆากษัตริย์แห่งโมอับ ฝ่ายหลัง (ซึ่งล้มเหลวในการศึก
เพื่อที่จะตีฝ่าไปหากษัตริย์แห่งเอโดม) ก็จับบุตรชายหัวปีของกษัตริย์แห่งเอโดมมาและถวายเขา
เป็นเครื่องเผาบูชาบนกำแพงกรุงนั้น ดู 2 พงศกษัตริย์ 3:27 บุตรชายของกษัตริย์องค์นั้นถูกกล่าว
ถึงตรงนี้เป็นกษัตริย์องค์ที่เขาเองเป็นรัชทายาท เพราะความโหดเหี้ยมนี้เอง พระเจ้าจึงทรง
สัญญาเรื่องการพิพากษา หินโมของพระเจ้าบดอย่างช้าๆ แต่พวกมันบดอย่างละเอียดยิ่งนัก

2 แต่เราจะส่งไฟมาบนโมอับ และไฟนั้นจะเผาผลาญปราสาททั้งหลายของเครีโทเสีย
และโมอับจะตายท่ามกลางเสียงสับสนอลหมาน ท่ามกลางเสียงโห่ร้องและเสียงแตร เครีโทเป็น
นครใหญ่หนึ่งของโมอับและพระเจ้าตรัสล่วงหน้าถึงความพิพาทที่จะมาของมัน เช่นเดียวกับ
นครอื่นๆของภูมิภาคนั้น ปราสาททั้งหลายของมันจะถูกทำลาย

3 เราจะตัดผู้วินิจฉัยออกเสียจากท่ามกลางเมืองนั้น และจะประหารเจ้านายทั้งหลายของ
เมืองนั้นเสียพร้อมกับผู้วินิจฉัย" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ ผู้นำที่ชั่วร้ายของโมอับจะถูก

ทำลาย อีกครั้งที่การทำลายที่จะมานี้ อาจเป็น โดยน้ำมือของเนบูกัดเนสซาร์เมื่อบาบิโลนยกทัพมา
ทั่วภูมิภาคนั้น เรื่องนี้ถูกพยากรณ์ไว้อย่างชัดเจนในเยเรมีย์ 48

อมส 2:4-5 พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "เพราะเหตุการละเมิดของยูดาห์ สาม
ครั้งและสี่ครั้ง เราจะไม่ยอมกลับการลงทัณฑ์ เพราะว่าเขาปฏิเสธไม่รับพระราชบัญญัติของพระ
เยโฮวาห์ และมีได้รักษาพระบัญญัติของพระองค์ และการมูสาของเขาได้พาให้เขาหลงเงินไป
ตามเยี่ยงที่บิดาของเขาได้ดำเนินมาแล้ว

หลังจากได้พรรณนาถึงการพิพากษาที่จะเกิดแก่ประชาชนชาติคนต่างชาติทั้งหลายที่ชั่วร้าย
ของภูมิภาคนั้นแล้ว คราวนี้พระเจ้าทรงหันความสนใจของพระองค์มาที่ยูดาห์สักครู่ซึ่งเป็น
อาณาจักรฝ่ายใต้ของยูดาห์ พวกเขาจะต้องรับการพิพากษาเช่นกันเพราะความบาปของพวกเขา
ที่กระทำต่อพระเจ้าของพวกเขาเอง กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ ยูดาห์ได้ (1) ดูหมิ่นพระราชบัญญัติ
ขององค์พระผู้เป็นเจ้า (2) พวกเขาไม่ได้รักษาพระบัญญัติต่างๆของพระเจ้า (3) พวกเขาได้เต็มใจ
ยอมรับการมูสาต่างๆของการนับถือรูปเคารพที่ว่าพระต่างด้าวทั้งหลายจะช่วยพวกเขาให้พ้นและ
ทำให้พวกเขาเจริญรุ่งเรือง นำเสรีภาพการนับถือรูปเคารพได้ระบวมมาถึงกระทั่งประชาชนของ
พระเยโฮวาห์พระเจ้าด้วย

5 แต่เราจะส่งไฟมาบนยูดาห์ และไฟนั้นจะเผาผลาญปราสาททั้งหลายของเยรูซาเล็ม
เสีย" ดังนั้นพระเจ้าจึงตรัสล่วงหน้าถึงการพิพากษาซึ่งจะเกิดแก่เยรูซาเล็ม แม้มิได้สาธยายไว้
การพิพากษานั้นเห็นได้ชัดว่าเป็นมาโดยบาบิโลนซึ่งเกิดขึ้นจริงปี 586 ก่อน ค.ศ.

อมส 2:6-8 เป้าหมายหลักของคำพยากรณ์นี้ของอาโมสจึงเริ่มปรากฏให้เห็น
ชัดเจน พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "เพราะเหตุการละเมิดของอิสราเอล สามครั้งและสี่ครั้ง เราจะ
ไม่ยอมกลับการลงทัณฑ์ เพราะเขาได้ขายคนชอบธรรมเอาเงิน และขายคนขัดสนเอารองเท้าคู่
เดียว จุดสนใจของเนื้อหาส่วนที่เหลือของหนังสืออาโมสอยู่ที่ความบาปของอิสราเอล โดย
เฉพาะอาณาจักรฝ่ายเหนือ พวกเขาเช่นเดียวกับประชาชนชาติทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติที่นับถือ
พระต่างด้าวซึ่งอยู่รอบตัวพวกเขามีความผิดในเรื่องการละเมิดต่างๆที่น่าเกลียดที่กระทำต่อ

พระเจ้าของพวกเรา อิสราเอล ได้กลายเป็นผู้เสื่อมทรามอย่างสิ้นเชิง ไปเสียแล้ว พวกผู้วินิจฉัยก็ขายคนชอบธรรมให้เป็นทาสหากได้ราคาดี คนเหล่านั้นที่มีสิทธิอำนาจก็เสื่อมทรามเสียจนยอมรับสินบนที่เล็กน้อยขนาดรองเท้าคู่หนึ่งเพื่อขายคนจนคนหนึ่งให้เป็นทาส นี่บอกเป็นนัยถึงความชั่วร้าย ความโลภและการรับสินบนแบบสุดุดา

7 ซึ่งกระหายหาฝุ่นละอองแห่งแผ่นดินโลกบนศีรษะของคนจน และปลักคนที่ถ่อมใจ ออกเสียจากหนทางของเขา บุตรชายและบิดาของเขาเข้าหาหญิงคนเดียวกัน เพื่อลบหลู่นามบริสุทธิ์ของเรา ‘ฝุ่นละอองแห่งแผ่นดินโลก’ ตรงนี้อาจเป็นภาพเปรียบเทียบของเงิน ความโลภแทรกซึมไปทั่วอิสราเอล โดยคนจนเป็นผู้ถูกเอาเปรียบ คนที่ถ่อมใจหรือคนที่มิฐानะคำต่อຍก็มักไม่ได้รับความยุติธรรม

John Gill เขียนเกี่ยวกับวลีสุดท้ายของข้อนี้ไว้: พวกเขา “มีความผิดในเรื่องลามกเช่นนั้นคือ ไม่เพียงมีและสนุกกับหญิงแพศยาคนเดียวกันเท่านั้น แต่ยังประพฤติกามวิปริตถึงขนาดที่ว่า บุตรชายหลับนอนกับภรรยาของบิดา และบิดาหลับนอนกับภรรยาของบุตรชาย” ที่ถูกพรรณนาไว้คือการประพฤติดีศีลธรรมที่น่าเกลียดและเลวทราม อิสราเอลซึ่งเป็นประชาชนของพระเจ้าได้เสื่อมทรามลงในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของความวิปริตทางเพศ นอกจากนี้ คำที่แปลว่า หญิง (นออาราห์) มีความหมายพ้องว่า ‘เด็กผู้หญิง’ คนหนึ่ง นี่บอกเป็นนัยถึงการชอบมีเพศสัมพันธ์กับเด็กและการลวนลามเด็กผู้หญิง โดยพวกผู้ชายทั้งหนุ่มและแก่ ความเสื่อมทรามเช่นนั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นต่อจากการละทิ้งความจริง

8 ตัวเขาเองนอนอยู่ข้างแท่นบูชาทุกแท่น อยู่บนเสื้อผ้าที่เขายึดมาเป็นประกัน และในนิเวศแห่งพระของเขา เขาทั้งหลายดื่มเหล้าองุ่นสำหรับผู้ที่ถูกปรับโทษ ความชั่วร้ายแบบเยอหยิ่งถูกพรรณนาถึงเพิ่มเติม เสื้อผ้าที่ถูกยึดเอาไปจากผู้อื่นเพื่อเป็นของประกันถูกทำให้เสียไปเมื่อพวกคนรวยที่ฉ้อฉลใช้เสื้อผ้าเหล่านั้นเพื่อเอนกายลงและดื่มเหล้าเมามายอยู่บนเสื้อผ้าเหล่านั้นที่วิหารรูปเคารพประจำท้องถิ่น การไม่เห็นอกเห็นใจผู้อื่น การฉ้อฉล การทำผิดศีลธรรมอย่างน่าเกลียด ความโลภและความชั่วร้ายโดยทั่วไปได้กลายเป็นลักษณะเฉพาะตัวของอิสราเอลไปเสีย

แล้ว ในหนังสือผู้พยากรณ์เล่มอื่นๆ แทบไม่มีการกล่าวโทษความบาปของอิสราเอลที่รุนแรงกว่า
ตรงนี้

อมส 2:9-10   เรายังได้ล้างผลาญคนอโมไรต์ตรงหน้าเขา ซึ่งส่วนสูงของเขา
เหมือนอย่างความสูงของต้นสนสิดาร์ และเป็นผู้ที่แข็งแกร่งอย่างกับต้นโอ๊ก เราทำลายผลข้างบน
ของเขาเสีย และทำลายรากข้างล่างของเขาเสีย คนอโมไรต์ได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินคานาอันมา
ก่อนการพิชิตแผ่นดินนั้น โดยอิสราเอลภายใต้โยชูวา พวกเขามีความผิดในเรื่องเลวทรามคล้ายๆ
กันนี้และพระเจ้าได้ทรงทำลายพวกเขาเพราะเหตุนี้ แม้คนอโมไรต์มีสภาพภายนอกเป็นเหมือน
ประชาชาติหนึ่งที่ทรงอำนาจ พระเจ้าก็ทรงทำลายพวกเขาเสีย

10 เรานำเจ้าขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์ และได้นำเจ้าถึงลีสิบปีในถิ่นทุรกันดาร เพื่อจะได้
กรรมสิทธิ์ที่ดินของคนอโมไรต์ เกือบกว่าอิสราเอลจะลืม พระเจ้าทรงเตือนพวกเขาให้ระลึกว่า
พระองค์ทรงนำพวกเขาออกมาจากอียิปต์เพื่อยึดครองแผ่นดินของคนอโมไรต์เป็นกรรมสิทธิ์
การเสียดสีตรงนี้ก็โดดเด่น อิสราเอลซึ่งเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงอนุญาตให้เข้าไปอยู่แทนที่คนอโม
ไรต์ได้เสื่อมทรามลงในความบาปไม่ต่างจากความบาปของคนอโมไรต์

อมส 2:11-12   เราได้ตั้งบุตรชายบางคนของเจ้าให้เป็นผู้พยากรณ์ และได้ตั้งชาย
หนุ่มบางคนของเจ้าให้เป็นพวกนาซีร์ โอ คนอิสราเอลเอ๋ย ไม่เป็นความจริงดังนี้หรือ" พระเยโฮ
วาห์ตรัสดังนี้แหละ ตลอดหลายศตวรรษ พระเจ้าได้ทรงตั้งพวกผู้พยากรณ์ขึ้นจากวงศ์วานของ
อิสราเอลเพื่อเตือนพวกเขาถึงความบาปของพวกเขา พระองค์ได้ทรงตั้งพวกนาซีร์ขึ้น เช่น แซม
สัน ซามูเอล และคนอื่นๆ เพื่อวางแบบอย่างในเรื่องการดำเนินชีวิตที่แยกออกและบริสุทธิ์
พระเจ้าจึงทรงถามอิสราเอลว่าพวกเขาไม่รู้เรื่องนี้หรือ คำตอบนั้นชัดเจนอยู่แล้ว

12 "แต่เจ้าทั้งหลายได้กระทำให้พวกนาซีร์ดื่มเหล้าองุ่น และบัญชาพวกผู้พยากรณ์สั่งว่า
'เจ้าอย่าพยากรณ์เลย' ถึงกระนั้น อิสราเอลตลอดหลายปีนั้น ได้ทำให้พวกนาซีร์เสื่อมทรามลง
และคอยหาทางที่จะทำให้พวกผู้พยากรณ์หุบปากเสีย ดู อีสยาห์ 30:10

อมส 2:13-16   ดูเถิด เจ้ากดเราลง เหมือนเกวียนที่เต็มไปด้วยฟ่อนข้าวกดยัดลง โดย
ใช้ภาพเปรียบของเกวียนเล่มหนึ่งที่มีข้าวที่ถูกเกี่ยวแล้วบรรทุกอยู่เต็ม พระเจ้าทรงพรรณนาว่า
พระองค์ทรงถูกกดลงด้วยความบาปของอิสราเอล พระองค์ทรงถูกกดลงด้วยความชั่วร้ายของ
พวกเขา

14 ฉะนั้นการหนีจะประลาดไปจากผู้มีผีทำรวดเร็ว คนที่แข็งแรงจะไม่สามารถเสริม
กำลังของเขา คนที่มีกำลังมากจะช่วยชีวิตของตนก็ไม่ได้ ดังนั้นการพิพากษาจึงกำลังจะมาและ
พวกเขาจะหนีพ้นไปไม่ได้ พวกคนที่ว่องไวของแผ่นดินนั้นจะไม่สามารถวิ่งหนีพ้นจากสิ่งที่
กำลังจะมานั้นได้ พวกคนที่แข็งแรงจะไม่สามารถดึงตัวเองให้พ้นจากการพิพากษาที่จะมานั้นได้

15 ผู้ที่ถือคัมภีร์จะไม่ยืนยงอยู่ได้ ผู้มีผีทำเร็วก็ช่วยตัวเองให้รอดพ้นไม่ได้ หรือผู้ที่ขี้มำก
ช่วยตัวเองให้รอดพ้นไม่ได้เหมือนกัน อาวุธยุทธโศปกรณ์ต่างๆแห่งการสงครามและเครื่องมือ
ต่างๆแห่งการสงครามก็ไม่อาจช่วยพวกเขาให้พ้นได้ พลະกำลังทางทหารจะล้มเหลวเมื่อพระเจ้า
ทรงพิพากษาอิสราเอล

16 และผู้ที่มีใจกล้าหาญท่ามกลางผู้มีกำลังเข้มแข็งเหล่านั้นจะหนีไปอย่างเปลือยเปล่าใน
วันนั้น" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ และหากผู้ใดจะหนีไปในวันแห่งการพิพากษานั้น เขาก็จะ
ถอดทิ้งชุดเกราะและเครื่องแต่งกายทั้งสิ้นเพื่อที่จะหนีไปได้เร็วขึ้น ความบาปของอิสราเอลกำลัง
จะตามทันพวกเขาและพระเจ้าจะทรงพิพากษาพวกเขาอย่างแสนสาหัส

*****

ภาพรวมของอามอส 3: ขณะที่บทที่แล้วกล่าวถึงยูดาห์และอิสราเอลแบบเป็นรายตัว ใน
บทถัดไปนี้พระเจ้าโดยทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็ตรัสกับ 'วงศ์วานอิสราเอลทั้งสิ้น' ในข้อ 1-8
พระเจ้าทรงประกาศการพิพากษาต่างๆต่ออิสราเอลและในข้อ 9-15 พระเจ้าทรงพรรณนาว่าพวกเขา
ไม่แตกต่างจากประชาชาติอื่นๆเลย

อมส 3:1-2   โอ คนอิสราเอลเอ๋ย จงฟังพระวาทะนี้ซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสกล่าว
โทษท่านทั้งหลาย คือกล่าวโทษหมดทั้งครอบครัวซึ่งเราได้นำออกจากแผ่นดินอียิปต์ว่า ในสอง
บทที่แล้ว พระเจ้าได้ประกาศคำเตือนเรื่องการพิพากษาต่อประชาชาติทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติ
ของภูมิภาคนั้น พระองค์ยังได้ทรงเตือนทั้งยูดาห์และอิสราเอล (มากยิ่งขึ้น) ถึงการพิพากษาที่จะ
มาด้วย บัดนี้พระเจ้าทรงหันความสนใจของพระองค์ไปยัง “ทั้งครอบครัวซึ่งเราได้นำออกจาก
แผ่นดินอียิปต์” พระเจ้าจะทรงกล่าวโทษประชาชาติอิสราเอลทั้งสิ้นต่อไปเพราะความบาปของ
พวกเขา

2 "ในบรรดาครอบครัวทั้งสิ้นในโลกนี้ เจ้าเท่านั้นที่เรารู้จัก ดังนั้นเราจึงจะลงโทษเจ้า
เพราะความชั่วช้าทั้งสิ้นของเจ้า จากประชาชาติทั้งหมดของแผ่นดินโลก พระเจ้าได้ทรงเลือก
ประชาชาติเดียวเท่านั้นและพระองค์ได้ทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขาโดยเฉพาะ แน่แน่นอนว่า
ประชาชาตินั้นคืออิสราเอล – ทั้งยูดาห์และอาณาจักรฝ่ายเหนือ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของ
พวกเขาและพวกเขาเป็นประชาชนของพระองค์ ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงประกาศว่าพระองค์จะทรง
ลงโทษพวกเขาเป็นพิเศษเพราะความชั่วช้าทั้งสิ้นของพวกเขา ใครสักคนกล่าวไว้ว่า “เมื่อ
ประชาชนของพระเจ้าไม่ถวายเกียรติแก่พระองค์ พระองค์ก็ทรงถวายเกียรติพระองค์เองโดยการ
ลงโทษพวกเขา”

อมส 3:3   สองคนจะเดินไปด้วยกันได้หรือนอกจากทั้งสองจะได้ตกลงกันได้
ก่อน คำถามนี้ไม่ต้องการคำตอบ คำตอบนั้นชัดเจนอยู่แล้ว มันเป็นเรื่องจริงอย่างหนึ่ง เมื่อมี
ความไม่เห็นพ้องกันระหว่างคนสองฝ่าย พวกเขาก็จะไม่อาจเดินในสามัคคีธรรมด้วยกันได้
พระเจ้าทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ อิสราเอลปนเปื้อนไปด้วยความบาป นอกจากนี้ อิสราเอลยังไม่มี
ความปรารถนาที่จะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์พระเจ้าด้วย ดังนั้น มันจึงไม่มีการเห็นพ้องตรงกัน มีแต่
ความขัดแย้งกัน ทั้งสองฝ่ายกำลังเดินไปคนละทาง พระเจ้าทรงเป็นความบริสุทธิ์ที่ถูกแสดงเป็น
บุคคล อิสราเอลเปราะบางไปด้วยความบาป ไม่อาจมีสามัคคีธรรมร่วมกันได้

อมส 3:4-6

ถึงโตจะแผดเสียงดังอยู่ในป่าเมื่อมันไม่มีเหยื่อหรือ ถ้าสิงโตหนุ่ม

จับสัตว์อะไรไม่ได้เลย มันจะร้องออกมาจากถ้ำของมันหรือ คำถามแบบไม่ต้องการคำตอบ
ปรากฏเป็นชุดตรงนี้ พวกสิงโตคำรามตอนที่พวกมันเห็นเหยื่อ พวกมันคำรามเมื่อพวกมันจับ
เหยื่อของพวกมันได้ พระเจ้าก็จะทรงเปล่งเสียงคำรามต่ออิสราเอลเพราะความบาปของพวกเขา
เช่นกัน

5 ถ้าไม่มีเหยื่อล่อไว้ นกจะลงมาติดกับบนดินได้หรือ ถ้าไม่มีอะไรเข้าไปติดกับ กับจะลั่น
จิ้งจอกดินได้หรือ พวกนกข้อมไม้ถูกจับในกับดักเมื่อไม่มีกับดักถูกวางไว้ ตรงกันข้าม พวก
พรานล่านกข้อมไม้เอากับดักของตนไปจนกว่าพวกเขาจับนกได้สักตัว เช่นเดียวกันพระเจ้ำก็จะ
ไม่ทรงถอนคนอัสซีเรียไปจากการเป็นกับดักแก่อิสราเอลด้วย

6 เขาจะเป่าแตรในเมือง และประชาชนไม่ตกใจกลัวอะไรหรือ จะมีภัยตกอยู่ในเมืองหนึ่ง
เมืองใดหรือ นอกจากว่าพระเยโฮวาห์ทรงกระทำเอง แตรถูกเป่าในอิสราเอลสมัยโบราณเพื่อเป็น
วิธีในการส่งสัญญาณเตือนทางทหารและป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนด้วย เสียงแตรบางชนิดบ่งบอก
ว่าศัตรูกำลังจะเข้ามาโจมตี ดังนั้น เมื่อเสียงเตือนภัยดังขึ้นในนครใด ประชาชนก็จะรู้สึกกลัว
อย่างแน่นอน การประยุกต์ใช้ภาพเปรียบเทียบหลายประการนี้จึงถูกแสดงให้เห็นชัดเจน เมื่อความร้าย
(นั่นคือ ความเดือดร้อนโดยการรุกราน) กำลังเข้ามาใกล้กรุงสะมาเรียหรือกรุงเยรูซาเล็ม มันก็จะ
ชัดเจนว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้กระทำ กล่าวอีกนัยหนึ่ง เมื่ออาณาจักรฝ่ายเหนือหรือฝ่ายใต้ของ
อิสราเอลจะถูกโจมตี มันก็เป็นเพราะว่าพระเจ้าได้ทรงใช้การตีสอนนั้นมา

อมส 3:7-8

แท้จริงองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจะมีได้ทรงกระทำอะไรเลย โดย

มิได้เปิดเผยความลับให้แก่ผู้รับใช้ของพระองค์ คือผู้พยากรณ์ ความคิดแรกอาจเป็นไปได้ว่า
'แท้จริงองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจะไม่ทรงกระทำอะไรเลยนอกจากพระวาทะของพระองค์'
พระเจ้าจะทรงกระทำตามพระวาทะของพระองค์! พระองค์จะทรงกระทำสิ่งที่พระองค์ได้ตรัส
ไว้แล้ว และพระองค์ได้ทรงเปิดเผยพระวาทะนั้นแล้วแก่บรรดาผู้พยากรณ์ซึ่งเป็นผู้รับใช้ของ
พระองค์

8 ถึงโตแผลเสียงร้องแล้ว ผู้ใดจะไม่กลัวบ้าง องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสแล้ว จะมีผู้ใดที่จะไม่พยากรณ์หรือ" เหมือนกับที่สิงโตคำรามและทำให้เกิดความกลัว เมื่อพระเจ้าตรัส ผู้พยากรณ์ก็ต้องพยากรณ์ คำพยากรณ์เรื่องการพิพากษาที่จะมานั้นควรทำให้เกิดความกลัวเหมือนกับที่เสียงคำรามของสิงโตตัวหนึ่งทำให้เกิดความกลัว

อมส 3:9-11   จงประกาศในปราสาททั้งหลายที่อชโศด และในปราสาททั้งหลายในแผ่นดินอียิปต์ และกล่าวว่า "จงประชุมกันบนภูเขาแห่งสะมาเรีย และพินิจดูความโกลาหลอันยิ่งใหญ่มากมายและผู้ที่ถูกกดขี่ทั้งหลายท่ามกลางเมืองนั้น" นี่เท่ากับว่าพระเจ้าทรงเรียกคนอื่นๆ ให้เป็นประจักษ์พยานถึงความบาปที่กำลังเกิดขึ้นในอิสราเอล อชโศดเป็นหนึ่งในนครสำคัญของคนฟิลิสเตีย ดังนั้นทั้งคนฟิลิสเตียและคนอียิปต์จึงถูกเรียกให้ไปยังเทือกเขาแห่งสะมาเรีย และเป็นประจักษ์พยานถึงสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นที่นั่น – ความฉ้อฉลและการบีบบังคับในท่ามกลางสะมาเรียซึ่งเป็นอาณาจักรฝ่ายเหนือ

10 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เพราะเขาไม่รู้จักที่จะกระทำให้ถูกต้อง คือผู้ที่ล้มสมความรุนแรงและการโจรกรรมไว้ในปราสาททั้งหลายของเขา" (พวก) เขาที่ว่านี่คือ อิสราเอล อิสราเอลไม่รู้จักที่จะทำสิ่งที่ถูกต้อง มันไม่อยู่ในหนังสือกฎการเล่นของพวกเขา แต่ในสะมาเรีย (นั่นคืออิสราเอล) พวกเขาล้มสมความรุนแรงและการโจรกรรม และความฉ้อฉลเช่นนั้นก็มีกองบัญชาการใหญ่อยู่ในปราสาททั้งหลายของแผ่นดินนั้น – ตั้งแต่เยโร โบอัมที่ 2 จนถึงพวกเจ้านายของเขา แผ่นดินนั้นฉ้อฉลตั้งแต่ระดับบนลงมา

11 เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจึงตรัสดังนี้ว่า "จะมีปฏิปักษ์ผู้หนึ่งมาล้อมแผ่นดินไว้ และเขาจะบันทึกโทษก้ำกึ่งเสียจากเจ้า และปราสาททั้งหลายของเจ้าจะถูกปล้น" เพราะความชั่วร้ายและความฉ้อฉลของอิสราเอล พระเจ้าจึงทรงบัญญัติว่าจะส่งปฏิปักษ์ผู้หนึ่งมาต่อสู้นั้น ปฏิปักษ์ผู้นั้นคือ แซลมานเนเซอร์ กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย เขาจะคว้าขุมกำลังของอาณาจักรฝ่ายเหนือและปราสาททั้งหลายของกษัตริย์แห่งอาณาจักรนั้นจะถูกปล้น

อมส 3:12

พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "ผู้เลี้ยงแกะซึ่งเอาขาสองขาหรือหูขึ้น
หนึ่งมาจากปากสิงโตได้นั้นใด คนอิสราเอลผู้อยู่ที่มุมหนึ่งของเตียงในสะมาเรีย และบนที่นอนใน
คามัสกัสจะได้รับการช่วยให้พ้นได้ฉันนั้น" อาโมสเขียนจากประสบการณ์ในการเป็นผู้เลี้ยงแกะ
คนหนึ่ง เขาได้เห็นแกะถูกฉีกโดยพวกสิงโตแล้ว ในการเผชิญหน้ากับพวกสิงโต (อาจเป็นสิงโต
ภูเขาหรือแมวป่า) พวกผู้เลี้ยงแกะก็จะชิงเอาส่วนที่เหลือของแกะมาจากสัตว์นักล่านั้น – ขาสอง
ขาหรือหูข้างหนึ่ง กล่าวอีกนัยหนึ่ง แมวป่าตัวนั้นได้กัดกินและเขมือบแกะตัวนั้นไปแล้ว ในแบบ
เดียวกัน อัศจรรย์ก็จะกัดกินอาณาจักรฝ่ายเหนือ (นั่นคือ สะมาเรีย) และหลายส่วนของยูดาห์ด้วย
เตียงและที่นอนที่นี้อาจหมายถึงเก้าอี้นุ่มแบบชาวตะวันออกหรือเก้าอี้ยาว ไม่ว่าจะอันไหน
มันก็หมายถึงการใช้ชีวิตอย่างหรูหราซึ่งถูกสงวนไว้สำหรับกษัตริย์และราชสำนักของเขาเท่านั้น
ขณะเดียวกัน เยโรโบอัมที่ 2 ได้ขยายอาณาจักรของตนเพื่อรวมเมืองคามัสกัสเข้าไว้ด้วย ดู 2 พงศ
กษัตริย์ 14:25, 28 ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือว่าอัศจรรย์จะลากพวกชนชั้นสูงแห่งสะมาเรียและ
คามัสกัส (ซึ่งอยู่ใต้การควบคุมของสะมาเรีย) ไปจากเก้าอี้นอนของพวกเขาเหมือนสิงโตภูเขาตัว
หนึ่งที่ลากแกะตัวหนึ่งไป

อมส 3:13-15

องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า พระเจ้าจอมโยธาตรัสว่า "ฟังซิ และ
เป็นพยานกล่าวโทษวงศ์วานของยาโคบเถิด อาโมสถูกสั่งให้ฟังและเทศนาแก่วงศ์วานของยา
โคบ – สะมาเรียและอาณาจักรฝ่ายเหนือ (คนอื่นๆก็เสนอว่าคนเหล่านั้นที่ถูกเรียกให้ฟังคือ คนฟี
ลิสเตียและคนอียิปต์ตามที่ถูกหมายเหตุไว้ในข้อ 9 หากเป็นเช่นนั้นจริง พวกเขาก็จะเป็นพยานใน
อิสราเอลถึงความชั่วร้ายที่มีอยู่ในนั้น อย่างไรก็ตาม วรรณกรรมแบบหลังดูเหมือนไม่น่าจะใช้)

14 ว่าในวันที่เราทำโทษอิสราเอลเรื่องการละเมิดของเขา เราจะทำโทษแท่นบูชาทั้งหลาย
ของเมืองเบธเอลด้วย เจึงอนที่แท่นบูชานั้นจะถูกตัดออกและตกลงที่ดิน ในเมื่อหาก่อนหน้านั้น
พระเจ้าทรงกล่าวโทษอิสราเอลเพราะความบาปของพวกเขา ในวันที่พระองค์จะทรง
พิพากษาพวกเขาเพราะความบาปเหล่านั้น พระองค์จะทรงทำโทษการนับถือรูปเคารพแห่งแท่น
บูชาเหล่านั้นของเมืองเบธเอลด้วย อย่างน้อยรูปลูกวัวทองคำหนึ่งในสองรูปนั้นอยู่ที่นั่นพร้อม
กับแท่นบูชาของมัน แท่นบูชาที่เมืองดานดูเหมือนจะไม่ได้ถูกใช้งานแล้วและอาจถูกย้ายไปยัง

เมืองเบธเอลแล้ว นั่นอาจเป็นเหตุที่ว่าทำไมแท่นบูชาต่างๆที่เมืองเบธเอลถึงถูกกล่าวถึงในรูป
พหูพจน์โดยแท่นบูชาเดิมสำหรับรูปปลุกวัวทองคำนั้นเป็นแท่นสำคัญกว่า ไม่ว่าจะกรณีใดเมื่ออัส
ซีเรียแห่เข้ามาในภูมิภาคนั้น แท่นบูชารูปเคารพเหล่านั้นสำหรับการนมัสการรูปปลุกวัวนั้นก็จะถูก
พังและถูกทำลายเสีย เจริงอนคือสัญลักษณ์ที่แสดงถึงพลังกำลังและเจริญของแท่นบูชาเหล่านี้
นั้นจะถูกตัดออกซึ่งแสดงให้เห็นถึงความไร้สมรรถภาพของพวกมัน ประเด็นที่สำคัญกว่าก็คือว่า
แท่นบูชารูปเคารพเหล่านั้นสำหรับการนมัสการรูปปลุกวัวทองคำจะถูกทำลายเมื่อพระเจ้าทรง
พิพากษาสะมาเรีย

15 เราจะโจมตีเรือนพักฤดูหนาวพร้อมกับเรือนพักฤดูร้อน และเรือนที่ทำด้วยงาช้างจะ
พินาศ และเรือนใหญ่ๆทั้งสิ้นจะสูญสิ้นไป" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ ที่ถูกพูดถึงนี้คือบ้าน
ของพวกชนชั้นสูงแห่งอิสราเอล – พวกชนชั้นสูงที่ร่ำรวยซึ่งรวมถึงราชวงศ์ด้วย พวกเขาเท่านั้น
มีทรัพยากรที่จะสร้างทั้งเรือนพักฤดูหนาวและเรือนพักฤดูร้อน เรือนพักฤดูหนาวถูกตั้งไว้เพื่อรับ
แสงแดดสำหรับความอบอุ่นและเรือนพักฤดูร้อนถูกสร้างไว้ในที่อกเขาและป่าทั้งหลายที่มี
อากาศเย็น เรือนที่ทำด้วยงาช้างอาจหมายถึงปราสาทหรูหราทั้งหลายที่มีการประดับตกแต่งด้วย
งาช้าง เรือนใหญ่ๆย่อมหมายถึงบ้านเรือนทั้งหลายที่เหมือนพระราชวัง ในวันที่พระเจ้าทรง
พิพากษาอาณาจักรฝ่ายเหนือ บ้านเรือนของพวกคนรวยและชนชั้นสูงจะถูกทำลาย นี่บอกเป็นนัย
อย่างชัดเจนว่าความบาปที่ใหญ่โตที่สุดของแผ่นดินนั้นอยู่ในพวกชนชั้นสูง มันมักจะเป็นเช่น
นั้นมาตลอดประวัติศาสตร์ กระนั้นเมื่อพระเจ้าทรงพิพากษาแผ่นดินนั้น คนเหล่านี้จะประสบกับ
การทำลายล้าง ความมั่งคั่งของพวกเขาและวิถีชีวิตอันหรูหราของพวกเขาจะถูกทำลาย แน่แน่นอน
ว่าปราสาททั้งหลายของเยโรโบอัมที่ 2 จะถูกทำลาย

*****

*ภาพรวมของอาโมส 4: คำกล่าวโทษของพระเจ้าที่มีต่ออาณาจักรฝ่ายเหนือมีอยู่ต่อไป
ในข้อ 1-5 อิสราเอลถูกตำหนิเพิ่มเติมเพราะความบาปของพวกเขา จากนั้นในข้อ 6-13 การไม่
ยอมกลับใจใหม่ของอิสราเอลถูกสาธิตให้เห็น*

อมส 4:1-3

"แม่วัวทั้งหลายแห่งเมืองบาซานเอ๋ย จงฟังคำนี้เถิด คือผู้ที่อยู่ใน

ภูเขาสะมาเรีย ผู้ที่บีบบังคับคนยากจน และขี้คนขัดสน ผู้ที่กล่าวแก่นายของตนว่า 'เอามาซิ เราจะได้อีก' บาซานเป็นเขตแดนของอิสราเอลทางทิศตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดนและทะเลกาลิลี เขตแดนนี้ขึ้นชื่อในเรื่องทุ่งหญ้าที่อุดมสมบูรณ์ เห็นได้ชัดว่าพวกคนมีอำนาจจากบาซานได้ย้ายกิจการบางส่วนของตนเข้าไปในสะมาเรียและเริ่มมีจำนวนมากกว่าพวกผู้เลี้ยงแกะธรรมดๆและกิจการปศุสัตว์ต่างๆ นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนถึงพวกคนรวยและคนที่มีอำนาจซึ่งเหยียบย่ำคนจนและคนขัดสนเพื่อที่จะได้กำไรมากยิ่งขึ้น คนอื่นๆก็คิดว่าพวกคนมีอำนาจแห่งบาซานกำลังเรียกเก็บภาษีหรือบรรณาการอย่างโหดจากสะมาเรีย แม้ทรศนะแรกดูเหมือนน่าจะใช่มากกว่าก็ตาม นอกจากนี้ มีความโอหังในการบีบบังคับของพวกเขาอีกด้วย พวกเขาเฉลิมฉลองผลกำไรที่ได้มาโดยมิชอบของตนอย่างหน้าไม่อายและดื่มเหล้าฉลองอีกต่างหาก น่าสนใจที่ว่าบางคนตีความคำว่า *แม่วัวทั้งหลาย* ว่าหมายความว่าผู้บีบบังคับเหล่านี้เป็นคนกระด้างกระเดื่อง (นั่นคือ พวกรักกร่วมเพศ)

คนอื่นๆก็เสนอแนะว่าแม่วัวทั้งหลายที่ว่านี้หมายถึงเหล่าภรรยาของพวกผู้ที่มีอำนาจแห่งบาซานที่มีส่วนร่วมในการทำธุรกิจที่คดโกงของพวกสามีของตนด้วย ไม่ว่าจะกรณีใด พวกคนมีอำนาจจากเมืองบาซานแห่งอิสราเอลก็กำลังบีบบังคับเขตแดนอื่นๆ เช่น สะมาเรีย เป็นต้น

2 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าทรงปฏิญาณไว้ด้วยความบริสุทธิ์ของพระองค์ว่า ดูเถิด วันทั้งหลายจะมาถึงเจ้า เขาจะเอาขอเกี่ยวเจ้าไป จนถึงคนที่สุดท้ายของเจ้า เขาก็จะเกี่ยวไปด้วยเบ็ดตรงข้ามกับความซื่อฉลาดที่คดคั่นในอิสราเอล พระเจ้าทรงปฏิญาณโดยความบริสุทธิ์ของพระองค์ - ความไม่มีบาปของพระองค์ วันเหล่านั้นกำลังจะมาเมื่ออิสราเอลจะถูกเอาออกไปจากแผ่นดินของเขาด้วยขอเกี่ยว ธรรมเนียมอันโหดเหี้ยมของอัสซีเรียก็คือ การเอาขอเกี่ยวรูจมูกของเชลยบางคนและจงพวกเขาเดินไปอย่างเจ็บปวดในฐานะเชลย เห็นได้ชัดว่านั่นเป็นวิธีที่อัสซีเรียจะจัดการกับพวกคนรวยและคนโอหังแห่งบาซาน นอกจากนี้ พระเจ้ายังตรัสล่วงหน้าถึงการลงโทษเดียวกันนี้ที่มีต่ออัสซีเรียด้วยเมื่อพระองค์จะทรงจัดการกับมันสักวันหนึ่ง ดู 2 พงศกษัตริย์ 19:28 การบีบบังคับอันทารุณ โดยคนในเขตเมืองบาซานแห่งอิสราเอลที่กระทำต่อคน

ส่วนอื่นๆของอิสราเอลจะถูกจัดการอย่างทารุณ โดยพระเจ้า พวกเขาจะเกี่ยวเหมือนที่พวกเขาได้
หว่านไว้

**3 และเจ้าจะออกไปตามช่องกำแพง แม่วัวทั้งหลายจะออกไปตามช่องตรงข้างหน้าตน
และเจ้าจะทิ้งมันเข้าไปในวังนั้น" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ** ความคิดตรงนี้ก็คือว่า พวกคน
คดโกงและคนมีอำนาจแห่งบาชานจะพยายามหนีให้พ้นจากความพินาศโดยการย่องออกไปทาง
กำแพงที่พังทลายลงแห่งสะมาเรีย เหมือนแม่วัวทั้งหลายที่แหกออกไปจากทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ของ
พวกมัน คำว่า (พวก)มัน ที่ว่านี้อาจหมายถึงชนรุ่นหลัง (นั่นคือ ลูกหลาน) ของพวกเขาที่ถูกกล่าว
ถึงในตอนท้ายของข้อก่อนหน้า คนอื่นๆก็คิดว่า (พวก) มัน แปลได้ด้วยว่า 'พวกเจ้าเอง' อย่างหลัง
น่าจะใช้มากกว่า ในสภาพจนตรอก พวกเขาจะหนีไปยังปราสาททั้งหลายของแผ่นดินนั้นโดย
หวังว่าจะพบที่หลบภัย ความสับสนอลหม่านและความหวาดกลัวจะครอบงำในวันนั้นเมื่ออัส
ซีเรียรุกรานอาณาจักรฝ่ายเหนือ

**อมส 4:4-5 "จงมาที่เบซเอล มาทำการละเมิด มาที่กิลกาลชิ มาทำการละเมิด
ให้ทวีมากขึ้น จงนำเครื่องสัตวบูชาของเจ้ามาทุกเช้า และนำสิบชักหนึ่งของเจ้าหลังจากสามปี**
ด้วยการประชิดประชันอันศักดิ์สิทธิ์ พระเจ้าทรงเรียกบรรดาคนไหว้รูปเคารพแห่งอาณาจักรฝ่าย
เหนือให้มายังเบซเอลและละเมิดต่อไปอีก กิลกาลที่ว่าเป็นสถานที่แห่งหนึ่งในอิสราเอล
ฝ่ายเหนือห่างไปประมาณสี่ไมล์จากซีโลห์และเบซเอลซึ่งเป็นสถานที่แห่งปุชนียสถานและแท่น
บูชาต่างๆที่ผู้คนนมัสการรูปเคารพต่างๆ พระเจ้าจึงทรงสั่งพวกคนไหว้รูปเคารพแห่งอิสราเอล
อย่างประชิดให้ทำสิ่งที่พวกเขาทำอยู่ต่อไป เห็นได้ชัดว่าเครื่องสัตวบูชาต่างๆถูกถวายแก่รูป
เคารพเหล่านี้ทุกเช้า เช่นในพระราชบัญญัติของโมเสส พวกเขานำสิบชักหนึ่งของบรรดาพืชผล
ของตนมาทุกๆสามปี (ดู พระราชบัญญัติ 14:28, 26:12)

John Gill เขียนไว้ตรงนี้ว่า “ปีที่สามหลังจากปีสะบาโตคือ ปีแห่งการถวายสิบชักหนึ่ง
และหลังจากสิบชักหนึ่งของผลที่เพิ่มพูนขึ้นของผลต่างๆแห่งแผ่นดิน มี 'มาอาเซอร์ เชนิ'
(maaser sheni) ซึ่งเป็นสิบชักหนึ่งที่สอง ซึ่งเหมือนกับ 'มาอาเซอร์ อานี (maaser ani) ซึ่งเป็นสิบ

ซักรูปร่างของคนยากจน ซึ่งถูกยกให้แก่คนยากจน คนต่างด้าว คนกำพร้าพ่อและหญิงม่าย เพื่อที่จะรับประทาน และพวกเขาถูกร้องขออย่างประชิดประชิดให้ถือปฏิบัติกรณาวายสิบซักรูปร่างนี้ในแบบคนนับถือรูปเคารพ” กล่าวโดยสรุปก็คือ พระเจ้าทรงเรียกเหล่าคนนับถือรูปเคารพของอาณาจักรฝ่ายเหนืออย่างเหยียดหยามให้ทำสิ่งที่พวกเขาทำอยู่ต่อไป

5 จงเผาบูชาโมทนาด้วยสิ่งที่มีเชื้อ และประกาศการถวายบูชาด้วยใจสมัคร จงโฆษณาโอ คนอิสราเอลเอ๋ย เจ้ารักที่จะกระทำอย่างนี้นี่นะ” องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ ในทำนองเดียวกับข้างบน พระเจ้าทรงสั่งพวกคนนับถือรูปเคารพแห่งอาณาจักรฝ่ายเหนืออย่างเหยียดหยามให้ทำสิ่งที่พวกเขาปฏิบัติอยู่อย่างเสื่อมทรามต่อไป ขณะที่พระราชบัญญัติของโมเสสสั่งให้ถวายเครื่องบูชาโมทนาด้วยขนมปัง ไร่เชื้อ เห็นได้ชัดว่าบนแท่นบูชารูปเคารพเหล่านั้นแห่งเบธเอลและกิลกาลมีการถวายเครื่องบูชาด้วยขนมปังมีเชื้อ “เครื่องถวายบูชาด้วยใจสมัคร” หมายถึงเครื่องบูชาด้วยความสมัครใจตามที่มีพรphณาไว้ในเลวีนิติ 1-3 นี้บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าเครื่องบูชาเช่นนั้นจะต้องถูกถวายแบบลับๆและเป็นการนมัสการพระเยโฮวาห์แบบส่วนตัว กระนั้น ในฝ่ายเหนือการถวายเครื่องบูชาดังกล่าวก็ได้ตกต่ำลงจนกลายเป็นการเสแสร้งเพื่อเอาหน้า นอกจากนี้ เครื่องบูชาเหล่านี้ก็อาจถูกถวายแก่รูปเคารพต่างๆอยู่ดี พระเจ้าจึงทรงต่อว่าอิสราเอลอย่างประชิดประชิดด้วยความบาปของมัน

อมส 4:6 เครื่องเตือนใจเกี่ยวกับการติสอนต่างๆในอดีตโดยพระเยโฮวาห์ถูกเริ่มต้นตรงนี้ “ทั่วไปทุกเมือง เราให้พื้นของเจ้าสะอาด สถานที่ทุกแห่งของเจ้าก็ขาดอาหาร เจ้าก็ยังไม่กลับมาหาเรา” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ การมีพื้นสะอาดและการขาดอาหารก็หมายถึงการกัณการอาหารซึ่งพระเจ้าได้ทรงใช้มาต่อสู้อิสราเอล แน่แน่นอนว่านั่นได้เกิดขึ้นในสมัยเมื่อโยรัมเป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอลและเอลีซาเป็นผู้พยากรณ์คนหนึ่ง ดู 2 พงศ์กษัตริย์ 6:25 และ 8:1 กระนั้นก่อนรับที่นาเศรัก็ถูกหมายเหตุไว้ว่า “เจ้าก็ยังไม่กลับมาหาเรา” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ” คำตรัสนี้จะถูกกล่าวซ้ำห้าครั้ง พระเจ้าได้ทรงพยายามถึงความสนใจของอิสราเอลมาตลอดหลายปี กระนั้นพวกเขาก็ไม่ยอมกลับมาหาพระองค์

อมส 4:7-8

"เราได้ขยับยังฝนไว้เสียจากเจ้าด้วย เมื่อก่อนถึงฤดูเกี่ยวสามเดือน เราให้ฝนตกในเมืองหนึ่ง อีกเมืองหนึ่งไม่ให้ฝน นาแห่งหนึ่งมีฝนตก และนาที่ไม่มีฝนก็เหี่ยวแห้ง พระเจ้าทรงเตือนให้พวกเขาระลึกว่าพระองค์ได้ทรงขยับยังฝนไว้จากแผ่นดินนั้นหรือทรงทำให้ฝนตกในที่แห่งหนึ่งแต่ไม่ตกในที่อีกแห่ง นี่อาจหมายถึงสมัยของเอลิยาห์และอาหับดังที่ถูกระบุไว้ใน 1 พงศกษัตริย์ 17:1 และ 18:1

8 ดังนั้นชาวเมืองสองสามเมืองก็ดันดันไปหาอีกเมืองหนึ่งเพื่อจะหาน้ำดื่ม และไม่รู้จักอิม เจ้าก็ยังไม่กลับมาหาเรา" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ การขาดน้ำในสมัยนั้นก็รุนแรงเสียจนชาวเมืองบางเมืองต้องไปอ้อนวอนขอน้ำจากเมืองอื่นๆ แต่ก็ไม่ได้รับตามที่พวกเขาต้องการ ทั้งๆที่เป็นเช่นนั้น อิสราเอลก็ไม่ยอมกลับมาหาพระเจ้าของพวกเขา เห็นได้ชัดถึงพระเมตตาของพระเจ้าในการพยายามเรียกร้องความสนใจของประชาชนของพระองค์ครั้งแล้วครั้งเล่า กระนั้นพวกเขาก็เมินเฉยการลงโทษของพระเจ้าที่มีต่อพวกเขาอย่างคืออื่น

อมส 4:9

"เราโจมตีเจ้าด้วยให้ข้าวม่านและจันรา เมื่อบรรดาสวนของเจ้าและสวนองุ่นของเจ้า พร้อมต้นมะเดื่อและต้นมะกอกเทศของเจ้าผลิตผล ตักแตงก็มากิน เจ้าก็ยังไม่กลับมาหาเรา" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ ในเวลาหลายปีที่พระเจ้าทรงอนุญาตให้มีฝนตกและพืชผลก็เบ่งบาน พระเจ้าทรงใช้ภัยพิบัติต่างๆมาทำลายพืชผลของพวกเขา ข้าวม่านตรงนี้หมายถึง 'โรคเหี่ยวแห้งของพืช' กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ พระเจ้าทรงใช้ฝูงตั๊กแตนมารังควาน เห็นได้ชัดว่าพวกมันเป็นตัวอ่อนตั๊กแตนที่กัดกินใบของพืชผลต่างๆ การทำลายนั้นถูกพรรณนาไว้ในโยเอล 1:4 กระนั้นทั้งๆที่พระเจ้าทรงพยายามทำให้อิสราเอลเมงหน้าด้วยการกลับใจใหม่ พวกเขาก็ไม่ยอมกลับมาหาพระองค์

อมส 4:10

"เราให้โรคระบาดอย่างที่เกิดในอียิปต์มาเกิดท่ามกลางเจ้า เราประหารคนหนุ่มของเจ้าเสียด้วยดาบ ทั้งเอาม้าทั้งหลายของเจ้าไปเสีย และกระทำให้ความน่าหมิ่นที่ค่ายของเจ้าคลุ้มเข้างมุกเจ้า เจ้าก็ยังไม่กลับมาหาเรา" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าทรงส่งภัยพิบัติอื่นๆมาต่อสู้อิสราเอลด้วย ซึ่งบางอันคล้ายกับภัยพิบัติที่พระองค์

ได้ทรงใช้พิพากษาอียิปต์ นี่อาจหมายถึงภัยพิบัติอันเกิดจากฝูงตั๊กแตน พายุลูกเห็บ หรือความตายของปศุสัตว์ ในศึกต่างๆตลอดหลายปี อิสราเอลถูกทำให้พ่ายแพ้อย่างรุนแรงโดยกองทัพที่เป็นคนหนุ่มของพวกเขาก็ถูกสังหารเสียเป็นจำนวนมาก ดู 2 พงศ์กษัตริย์ 13:7 ถึงกระนั้นอิสราเอลก็ยังคงไม่รู้ไม่ยอมกลับใจใหม่และหันมาหาพระเจ้าของพวกเขา

อมส 4:11 "เรารู้ว่าเจ้าเสียบ้าง อย่างที่พระเจ้ากล่าวเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ เจ้าเหมือนดินฟ้าที่เขาหยิบออกมาจากกองไฟ เจ้าก็ยังไม่กลับมาหาเรา" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ บางนครในอิสราเอลได้ถูกทำลายอย่างย่อยยับและถูกเผาด้วยไฟโดยพวกศัตรูที่มาปล้นสะดมตลอดหลายปี คนส่วนที่เหลือของพวกเขาก็รอดชีวิตมาจากไฟเหล่านั้น กระนั้นพวกเขาก็ไม่ยอมหันกลับมาหาพระเยโฮวาห์พระเจ้า คำกล่าวโทษนี้ถูกกล่าวซ้ำเป็นครั้งที่ห้าแล้ว

อมส 4:12-13 "โอ อิสราเอลเอ๋ย เพราะฉะนั้นเราจะต้องกระทำกับเจ้าดังนี้ เพราะเราจะต้องกระทำเช่นนี้แก่เจ้า โอ อิสราเอลเอ๋ย จงเตรียมตัวเพื่อจะเผชิญพระเจ้าของเจ้า" ดังที่พระเจ้าได้ทรงเตือนไว้ล่วงหน้าแล้วในบทนี้ (4:2-3) พระองค์กำลังจะทรงพิพากษาอิสราเอลด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงทรงเตือนพวกเขาให้เตรียมตัวเพื่อจะเผชิญพระเจ้าของพวกเขาในการพิพากษา อาณาจักรฝ่ายเหนือได้เพิกเฉยพระเยโฮวาห์มาตลอดหลายศตวรรษหรือแค่รับใช้พระองค์แต่ปากเท่านั้น พวกเขาได้เลือกพระบาอัลหรือรูปลูกวัวทองคำทั้งสองนั้นให้เป็นพระของตน บัดนี้พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงเตือนว่าพวกเขากำลังจะเจอกับพระองค์ในการพิพากษาเวลาของพวกเขาหมดลงแล้ว พระเจ้ากำลังจะทรงส่งอัสซีเรียมาพิพากษาประชาชนที่มักกบฏของพระองค์แล้ว แม้พระองค์ได้ทรงแสวงหาที่จะทำให้พวกเขาหันกลับมาหาพระองค์อย่างเปี่ยมพระเมตตา บัดนี้การพิพากษาที่น่ากลัวก็กำลังจะมาแล้ว พวกเขาจะถูกกวาดต้อนไปจากแผ่นดินของตนและจะไม่คงอยู่เป็นประชาชาติหนึ่งอีกต่อไป นี่บอกเป็นนัยด้วยถึงข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขาหลายคนจะตายและยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าโดยตรงในการพิพากษา

13 เพราะเหตุนี้ พระองค์ผู้ปั้นภูเขาสถาและสร้างลม และทรงประกาศพระดำริของพระองค์ แก่มนุษย์ ผู้ทรงกระทำให้รุ่งสว่างกลายเป็นความมืด และทรงดำเนินบนที่สูงของพิภพ พระนาม

ของพระองค์ คือพระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธา พระเจ้าแห่งจักรวาลผู้ทรงฤทธิ์ทั้งสิ้นและทรง
ทราบทุกสิ่ง นั่นคือพระเยโฮวาห์ซึ่งเป็นที่รู้จักในชื่อ “พระเจ้าจอมโยธา” (เยโฮวาห์ ซาบาบ) ด้วย
คือพระองค์ที่อิสราเอลกำลังจะเผชิญหน้าด้วย พระองค์ทรงเป็นผู้ที่ได้สร้างภูเขา สายลม รุ่งอรุณ
และสรรพสิ่งทั้งปวง พระองค์ทรงเป็นผู้ที่ทราบความคิดทั้งหลายของมนุษยชาติ และทรงเป็นผู้ที่
ดำเนินอยู่บนที่สูงทั้งหลายแห่งพิภพ อิสราเอลกำลังจะเผชิญหน้ากับพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์
ผู้ทรงฤทธิ์ทั้งสิ้นและทรงทราบทุกสิ่ง – พระเจ้าของพวกเขา พวกเขาได้เพิกเฉยพระองค์และ
ทำทลายพระองค์มานาน บัดนี้พวกเขาจะเผชิญกับผลที่ตามมาต่างๆของความโง่เขลาของพวกเขา
แล้ว

*****

*ภาพรวมของอาโมส 5: ในบทถัดไปนี้ พระเยโฮวาห์ทรงเตือนสติอิสราเอลโดยตรง ใน
ข้อ 1-15 พระเจ้าทรงเรียกอิสราเอลให้แสวงหาพระองค์ด้วยการกลับใจใหม่ ในข้อ 16-20
อิสราเอลถูกเตือนเรื่องการมาของวันแห่งพระเยโฮวาห์ จากนั้นในข้อ 21-27 พระเจ้าทรงเตือน
อิสราเอลอย่างเคร่งครัดเรื่องการนับถือรูปเคารพของมัน*

อมส 5:1-3   โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย จงฟังถ้อยคำนี้ ซึ่งเราคร่ำครวญถึงเจ้าว่า
เห็นได้ชัดว่าผู้พูดคือ พระเยโฮวาห์เอง นี่บอกเป็นนัยถึงการเปิดเผยโดยตรงจากพระเจ้าผ่านทางผู้
พยากรณ์ท่านนี้ถึงประชาชนของพระองค์

2 "พรหมจารีอิสราเอลล้มลงแล้ว และเธอจะไม่ลุกขึ้นอีก เธอถูกทิ้งไว้บนแผ่นดินของเธอ
"ไม่มีผู้ใดพยุงเธอขึ้นอีก" คำว่า *พรหมจารีอิสราเอล* หมายถึงอิสราเอลเองและความสัมพันธ์ของ
นางในฐานะภรรยาของพระเยโฮวาห์ ซึ่งบางครั้งถูกเรียกว่าเป็นธิดาแห่งศิโยน จนถึงจุดนี้ใน
ประวัติศาสตร์ อิสราเอลโดยเฉพาะอาณาจักรฝ่ายเหนือยังไม่ได้ถูกกำราบหรือตกอยู่ใต้บังคับ
ของอำนาจต่างดาว อย่างไรก็ตาม สมัยนั้นกำลังจะสิ้นสุดลงในไม่ช้า นี่เป็นการบอกล่วงหน้า
อย่างชัดเจนถึงการสิ้นสุดลงของอาณาจักรฝ่ายเหนือด้วยน้ำมือของอัสซีเรียในอีกไม่ถึงเจ็ดสิบปี
นับจากนี้

3 เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า "เมืองที่มีคนออกไปพันหนึ่งจะเหลือกลับมาหนึ่งร้อยคน และซึ่งมีออกไปหนึ่งร้อยคนจะเหลือสิบคนแก่งศ์วานของอิสราเอล" อีกครั้ง ที่ข้อความนี้ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้าโดยตรง (นั่นคือ ออกจากลมพระโอษฐ์ของพระเจ้า) นครหนึ่งซึ่งก่อนหน้านั้นส่งทหารออกไปทำศึกหนึ่งพันคนจะเหลือแค่หนึ่งร้อยคน นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าพวกที่เหลือจะถูกทำลาย เช่นเดียวกัน หมู่บ้านหนึ่งซึ่งได้ส่งคนหนึ่งร้อยคนไปเป็นทหารจะเหลือแค่สิบคน นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนถึงความพ่ายแพ้แบบย่อยยับของอาณาจักรฝ่ายเหนือ

อมส 5:4-6 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสแก่งศ์วานอิสราเอลดังนี้ว่า "จงแสวงหาเรา และเราจะดำรงชีวิตอยู่" สารที่ชัดเจนและเรียบง่ายของพระเจ้าแก่อิสราเอลจึงเป็น จงแสวงหาพระองค์และพวกเขาจะพบชีวิตแทนที่จะเป็นความตาย นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าหากอิสราเอลยอมหันกลับมาหาพระเจ้าและแสวงหาพระพักตร์ของพระองค์ พวกเขาก็จะไม่ต้องเจอกับความพินาศที่จะมานั้น

5 แต่อย่าแสวงหาเบธเอล และอย่าเข้าไปในกิลกาล หรือข้ามไปยังเบเออร์เซบา เพราะว่ากิลกาลจะต้องตกไปเป็นชเลยเป็นแน่ และเบธเอลก็จะสูญไป" สามเมืองใหญ่ซึ่งมีชื่อกระฉ่อนในเรื่องการนับถือรูปเคารพของพวกมันถูกกล่าวถึง เบธเอลเป็นที่ตั้งของรูปลู่วัวทองคำหนึ่งในสองรูปนั้น กิลกาลในสมัยนี้ของประวัติศาสตร์พระคัมภีร์เดิมอยู่ไม่ไกลจากเบธเอล (แม้บางคนคิดว่ากิลกาลซึ่งเป็นกรุงเก่าใกล้เมืองเยรีโคคือสถานที่ที่ที่วานีก็ตาม) และเป็นศูนย์รวมของการนับถือรูปเคารพในสมัยนั้น เช่นเดียวกัน เบเออร์เซบาซึ่งอยู่ไกลไปทางทิศใต้ก็ได้กลายเป็นสถานที่ที่มีการนับถือรูปเคารพอย่างเปิดเผยไปแล้ว ประเด็นก็คือว่า อิสราเอลได้รับคำเตือนมิให้แสวงหาการช่วยให้พ้นจากพวกพระต่างด้าวแห่งสถานที่เหล่านี้ที่มีการนับถือรูปเคารพ

6 จงแสวงหาพระเยโฮวาห์และเราจะดำรงชีวิตอยู่ เกรงว่าพระองค์จะทรงพลุ่งออกมาอย่างไฟในวงศ์วานโยเซฟ ไฟจะเผาผลาญ และไม่มีผู้ใดดับให้เบธเอลได้ อิสราเอลได้รับคำเตือนอีกครั้งให้แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้าเกลือกว่าพระองค์จะทรงหันมาเล่นงานพวกเขา ภาพเปรียบเทียบ

ของพระพิโรธของพระเจ้าที่มีต่อประชาชาตินี้ถูกเปรียบว่าเป็นเหมือนกับการที่พระองค์ทรงจุดไฟเผาเรือนของพวกเขา นอกจากนี้ ไม่มีรูปเคารพหรือผู้พยากรณ์ใดแห่งเบธเอลสามารถยับยั้งพระพิโรธของพระเจ้าได้

อมส 5:7-9   **เจ้าทั้งหลายผู้เปลี่ยนความยุติธรรมให้ขมอย่างบอระเพ็ด และ**
เหวี่ยงความชอบธรรมลงสู่พื้นดิน เจ้าทั้งหลายที่วันนี้เห็นได้ชัดว่าคือ บรรดาผู้นำแห่งอาณาจักร
ฝ่ายเหนือ พวกเขาได้เปลี่ยนความยุติธรรมให้กลายเป็นบอระเพ็ด (นั่นคือ ความขมขื่น) พวกเขา
ได้ทิ้งความชอบธรรมไว้ข้างหลังในแผ่นดินนั้น กล่าวอีกนัยหนึ่ง พระเจ้าทรงเผชิญหน้าพวกผู้นำ
แห่งอิสราเอลซึ่งกระทำให้ความยุติธรรมเสื่อมทรามและเพิกเฉยสิ่งที่ถูกต้อง นี่บอกเป็นนัยอย่าง
ชัดเจนว่าพวกชนชั้นสูงแห่งอาณาจักรนั้นเป็นคนฉ้อฉลและคดโกง

8 จงแสวงหาพระองค์ผู้ทรงสร้างหมู่ดาวลูกไก่และหมู่ดาวไถ และเป็นผู้ทรงกลับเงา
มัจจูราซีให้เป็นรุ่งเช้า และทรงกระทำกลางวันให้มีมืดเป็นกลางคืน ผู้ทรงเรียกน้ำทะเลมาและโปรย
น้ำนั้นลงบนพื้นพิภพ พระเยโฮวาห์คือพระนามของพระองค์ คำว่า *จงแสวงหาพระองค์* ตรงนี้
ถูกผู้แปลใส่เข้ามา แต่ก็ถูกบอกเป็นนัยอย่างชัดเจน แทนที่จะแสวงหาความช่วยเหลือจากพวก
พระที่ไม่มีฤทธิ์ในศูนย์กลางแห่งการนับถือรูปเคารพหลายแห่งในแผ่นดินนั้น (นั่นคือ เบธเอล,
กิลกาล และเบเออร์เซบา) พระเจ้าทรงเรียกอิสราเอลให้แสวงหาพระองค์ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้ง
ปวง หมู่ดาวสองกลุ่มที่คนพบเห็นง่ายที่สุดในซีกโลกเหนือถูกหมายเหตุไว้: หมู่ดาวลูกไก่และ
หมู่ดาวไถ พระเจ้าทรงสร้างหมู่ดาวทั้งสองนั้นซึ่งอยู่ห่างไกลแต่ก็มองเห็นได้ชัดเจน พระองค์
ทรงเป็นผู้เปลี่ยนกลางคืนให้เป็นเวลาเช้าในแต่ละวัน (วลีที่ว่า “เงามัจจูราซี” เป็นสำนวนฮีบรูที่
หมายถึงเวลากลางคืนที่มีมืดมิดที่สุด) นอกจากนี้ พระเจ้าเองยังทรงเป็นผู้เปลี่ยนแสงกลางวันให้
เป็นความมืดในแต่ละวันด้วย พระเจ้าทรงเป็นผู้นำฝนมาจากทะเลไม่ว่าจะในรูปแบบของน้ำท่วมแห่ง
การพิพากษาหรือฝนแห่งพระพรที่ตกอย่างอ่อนโยน พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่สร้างและ
ผดุงสมดุลแห่งธรรมชาติ นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนถึงฤทธานุภาพอันยิ่งใหญ่และการทรงฤทธิ์
ทั้งสิ้นของพระองค์

9 ผู้ทรงกระทำให้ผู้ที่ถูกปล้นแควเข้าสู่ผู้แข็งแรง ผู้ที่ถูกปล้นจึงเข้าสู่ป้อมปราการ พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่สามารถยกชูผู้ที่พ่ายแพ้เพื่อต่อสู้กับผู้พิชิต พระองค์ทรงสามารถชูกำลังคนเหล่านั้นที่อ่อนแอเพื่อมีชัยในการสู้รบได้ ความคิดที่สำคัญว่าก็คือว่า พระเจ้าทรงสามารถประทานพลังกำลังและฤทธิ์เดชแก่อิสราเอลได้เพื่อเอาชนะภัยคุกคามของอัสซีเรียที่จะมานั้นหากพวกเขายอมหันกลับมาหาพระเจ้าของตนและแสวงหาพระองค์

อมส 5:10-12   เขาทั้งหลายเกลียดผู้ที่กล่าวเตือนที่ประตูเมือง และเขาทั้งหลายสะอิดสะเอียนผู้ที่พูดอย่างเที่ยงธรรม นำเศร्राที่พวกชนชั้นสูงที่ครอบครองแห่งอิสราเอลเกลียดชังพวกผู้พยากรณ์ เช่น อาโมสซึ่งตำหนิความบาปของพวกเขาและกล่าวความจริง ประตูนครต่างๆในสมัยโบราณในสมัยนั้นเป็นที่ประชุมสาธารณะในสมัยนั้น พวกมันอาจเปรียบได้กับจตุรัสประจำเมืองแบบสมัยเก่าหรือลานกว้างของรัฐบาลสมัยใหม่ เหล่านักเทศน์ของพระเจ้าในสมัยนั้นถูกรังเกียจและถูกเกลียดชัง มีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นน้อยมากในหลายศตวรรษที่ผ่านมา

11 เพราะว่าเจ้าทั้งหลายเหยียบย่ำคนยากจน และเอาส่วยข้าวสาลีไปเสียจากเขา เจ้าจึงสร้างตึกด้วยศิลาสกัด แต่เจ้าจะไม่ได้อยู่ในตึกนั้น เจ้าทำสวนองุ่นที่รุ่มรื่น แต่เจ้าจะไม่ได้ดื่มน้ำองุ่นจากสวนนั้น พวกชนชั้นสูงแห่งอิสราเอลได้เหยียบย่ำคนยากจนแห่งแผ่นดินนั้น พวกเขาได้ยึดพืชผลที่เป็นข้าวสาลีของชาวนาที่ต่ำต้อยแห่งแผ่นดินนั้นไปโดยใช้กำลังยึดเอาไปคือๆหรือไม่ก็เรียกเก็บส่วยอย่างเอาเปรียบ จากนั้นพวกชนชั้นสูงของอิสราเอลได้สร้างเรือนหรูหราจากผลกำไรที่ได้มาโดยมิชอบของตน (เรือนที่สร้างด้วยหินสกัดเห็นได้ชัดว่าหมายถึงบ้านราคาแพง) กระนั้นพระเจ้ายกทรงเตือนว่าวันนั้นกำลังจะมาเมื่อพวกเขาจะไม่ได้อาศัยในบ้านหลังโตดูจพระราชวังของตนอีกต่อไปและไม่ได้ดื่มน้ำองุ่นจากสวนองุ่นอันอุดมของตนด้วย

12 เพราะเรารู้ว่าการละเมิดของเจ้ามีเท่าใด และบาปของเจ้ามากมายสักเท่าใด เจ้าทั้งหลายผู้ข่มใจคนชอบธรรม ผู้รับสินบน และขับไล่คนขัดสนออกไปเสียจากประตูเมือง พระเจ้าทรงทราบการละเมิดมากมายของพวกเขาและความบาปนับไม่ถ้วนของพวกเขา มีการทำให้

ความยุติธรรมเต็มทราอย่างสิ้นเชิง การตัดสินบนพวกข้าราชการก็ปฏิบัติกันไปทั่ว โดยเฉพาะในการบิดเบือนความยุติธรรมที่กระทำต่อคนยากจน นี่บอกเป็นนัยถึงการฟ้องร้องหรือการดำเนินคดีทางกฎหมายกับคนเหล่านั้นที่ไม่มีอำนาจ อีกครั้งที่นี่บอกเป็นนัยว่าพวกชนชั้นสูง – กษัตริย์ พวกเจ้านายของเขา พวกผู้พิพากษา และข้าราชการคนอื่น ๆ – เป็นคนฉ้อฉลและคดโกงอย่างสิ้นเชิง

อมส 5:13 เพราะฉะนั้น คนที่มีปัญญาจะนิ่งเสียในเวลาเช่นนั้น เพราะเป็น **เวลาชั่วร้าย** ความคิดตรงนี้ไม่ชัดเจน แต่อาจมีความหมายว่าคนเหล่านั้นที่มีวิจารณ์ญาณที่ดีกว่าก็หุบปากของตนเสียเกี่ยวกับความฉ้อฉลทั้งปวงที่กำลังเกิดขึ้น มันเป็นเวลาชั่วร้ายอย่างแท้จริง คนเหล่านั้นที่ไม่ฉ้อฉลก็หุบปากนิ่งเสียเกลือกว่าพวกเขาจะทำให้พวกคนมีอำนาจที่คดโกง โกรธเข้า

อมส 5:14-15 จงแสวงหาความดี อย่าแสวงหาความชั่ว เพื่อเจ้าจะดำรงชีวิตอยู่ได้ พระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธาจึงจะทรงสถิตกับเจ้าดังที่เจ้ากล่าวแล้วนั้น อีกครั้งที่พระเจ้าตรัสสั่งอิสราเอลผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ให้แสวงหาความดีและไม่ใช้ความชั่ว – ฝ่ายวิญญาณและฝ่ายร่างกาย หากอิสราเอลยอมหันกลับมาหาพระเจ้าของพวกเขา พระองค์ก็จะทรงสถิตกับพวกเขาและช่วยเหลือพวกเขา หากพวกเขาไม่ยอมหันกลับมา พวกเขาจะเผชิญกับความตายในฐานะประชาชาติหนึ่งและความตายของบุคคลด้วยในสงครามที่จะมานั้น ดูเหมือนว่าบางคนในอิสราเอลที่ฉ้อฉลถึงขนาด โอ้อวดว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขา แม้ถูกต้องในทางเทคนิค การที่คนฉ้อฉลเช่นนั้นจะกล่าวอ้างแบบนี้ก็เป็นความวิปริตอย่างหนึ่ง

15 จงเกลียดชังความชั่ว และรักความดี และตั้งความยุติธรรมไว้ที่ประตูเมือง ชะรอยพระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธาจะทรงพระกรุณาต่อวงศ์วานโยเซฟที่เหลืออยู่นั้น พระเจ้าจึงทรงวิงวอนพวกผู้นำของแผ่นดินนั้นให้ (1) เกลียดชังความชั่ว, (2) รักสิ่งที่ดีในแง่ศีลธรรมและฝ่ายวิญญาณ และ (3) ตั้งความยุติธรรมไว้ในประตูเมืองต่างๆของแผ่นดินนั้น อีกครั้งที่ประตูเมืองต่างๆเป็นที่ๆพวกผู้พิพากษาและพวกผู้ปกครองนั่งพิพากษาเป็นปกติ กล่าวอีกนัยหนึ่ง พระเจ้า

ทรงเรียกอิสราเอลให้สถาปนาความชอบธรรมไว้ทั่วแผ่นดินนั้นตั้งแต่พวกผู้ปกครองไถ่ลงมา ในการทำเช่นนั้น พระเจ้าอาจทรงเปี่ยมด้วยพระกรุณาต่อพวกเขาและไว้ชีวิตพวกเขาจากการพิพากษาที่จะมานั้น วงศ์วานโยเซฟที่เหลืออยู่นั้นย่อมหมาหมายถึงเอฟราอิม (บุตรคนหนึ่งของโยเซฟ) ซึ่งเป็นตระกูลผู้นำของอาณาจักรฝ่ายเหนือ ในหนังสือโฮเซยา อาณาจักรฝ่ายเหนือถูกเรียกว่าเอฟราอิม (โฮเซยา 4:17, 5:3, 5:5 ฯลฯ)

อมส 5:16-17 เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธา องค์พระผู้เป็นเจ้า ตรัสดังนี้ว่า "ตามถนนทุกสายจะมีการรำไห้ และตามบรรดาถนนหลวงจะมีคนพูดว่า 'อนิจจาเอ๋ย อนิจจาเอ๋ย' เขาจะร้องเรียกขานนาให้ไว้ทุกข์ และให้ผู้ชำนาญเพลงโศกร้องโอดครวญ พระเจ้าทรงใช้ชื่อฮีบรูพื้นๆสามชื่อเพื่อเรียกพระองค์เอง: (1) พระเยโฮวาห์, (2) พระเจ้าจอมโยธา (เอโลฮิม ซอว์บา) และ (3) องค์พระผู้เป็นเจ้า (อาโคนาย) นีบอกเป็นนัยถึงตรีเอกานุภาพ ด้วยพลังของเทวสภาพแบบตรีเอกานุภาพนั้น พระเยโฮวาห์จึงทรงเตือนอย่างแข็งขันเกี่ยวกับการรำไห้ การไว้ทุกข์และการคร่ำครวญซึ่งจะเกิดขึ้นกับอาณาจักรฝ่ายเหนือ มันจะไล่ตั้งแต่ถนนหนทางต่างๆของนครใหญ่ๆไปจนถึงพวกขานนาในทุ่งนาของพวกเขาเลย พวกสามัญชนไปจนถึงพวกไว้ทุกข์เป็นอาชีพ (ซึ่งมีอยู่ทั่วไปในอิสราเอลสมัยโบราณ) ต่างจะพากันรำไห้ให้กับสิ่งที่เกิดขึ้นกับพวกเขา นีบอกเป็นนัยว่าตั้งแต่พวกขานนาที่ต่ำต้อยในทุ่งนาไปจนถึงคนเหล่านั้นที่รวยพอที่จะจ้างพวกคนไว้ทุกข์ได้ การรำไห้เพราะเหตุความพินาสะจะไต่ยิบไปทั่วแผ่นดินนั้น

17 ในสวนองุ่นทั้งสิ้นจะมีการรำไห้ เพราะเราจะผ่านไปท่ามกลางเจ้า" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ สวนองุ่นทั้งหลายคือสถานที่ๆเปรียบได้กับการชื่นชมยินดี – ความยินดีของการทำองุ่นที่หอมหวานและเจริญรุ่งเรือง แต่สวนองุ่นทั้งสิ้นของแผ่นดินนั้นจะกลายเป็นสถานที่สำหรับการรำไห้ พระเจ้ากำลังจะเสด็จผ่านไปท่ามกลางแผ่นดินนั้นในการพิพากษา

อมส 5:18-20 วิบัติแก่เจ้า ผู้ปรารถนาวันแห่งพระเยโฮวาห์ วันนั้นจะเป็นประโยชน์อะไรแก่เจ้าเล่า วันแห่งพระเยโฮวาห์เป็นความมืด ไม่ใช่เป็นความสว่าง บางคนในอิสราเอลกล่าวถึงความปรารถนาในวันแห่งพระเยโฮวาห์ นี่อาจหมายถึงคนเหล่านั้นที่พูดถึงวัน

นั้นอย่างเล่นๆและไม่จริงจัง นี่บอกเป็นนัยถึงทรศนะที่ถูกและหมิ่นประมาทพระเยโฮวาห์ พระเจ้า นี้อาจหมายถึงคนเหล่านั้นที่เชิญชวนวันแห่งพระเยโฮวาห์ให้มาถึงตนเองอย่างประชด ประชัน โดยทำทนายพระเจ้าให้จัดการกับตน พระเจ้าทรงมีคำเตือนหนึ่งสำหรับพวกเขา – “วิบัติ แก่เจ้า” เมื่อวันแห่งพระเยโฮวาห์มาถึง มันจะเป็นช่วงเวลาแห่งความมืดและไม่ใช้ความสว่าง (วันแห่งพระเยโฮวาห์ในบริบทนี้ดูเหมือนจะหมายถึงการพิพากษาที่จะมานั้น โดยอัสซีเรียที่จะ เกิดกับอิสราเอลและไม่ใช้วันแห่งพระเยโฮวาห์ในความหมายเชิงอวสานกาลซึ่งเริ่มต้นพร้อมกับ ยุคเจ็ดปี)

19 อย่างกับคนหนีสิงโตไปปะหมิ หรือเหมือนคนเข้าไปในเรือนเอามือทำฝาผนังและงูกี้ กัดเอา สำหรับคนเหล่านั้นที่ขอแบบเล่นๆให้วันแห่งพระเยโฮวาห์มาถึง โดยคิดว่าตนจะหนีภัย อันตรายใดๆจากวันนั้นได้ พระเจ้าก็ทรงมีคำเตือนเพิ่มเติม พระองค์ทรงเตือนว่าพวกเขาจะเป็น เหมือนคนหนึ่งที่หนีสิงโตไปปะหมิ หรือพวกเขาจะเป็นเหมือนคนหนึ่งที่หลบเข้าไปในบ้าน หลังหนึ่งเพื่อหลบภัยแต่กลับโดนงูที่หลบอยู่ตรงขอบหน้าต่างกัดเอา (อย่างหลังนี้เป็นปัญหา อย่างหนึ่งในอิสราเอลมาจนทุกวันนี้) ประเด็นก็คือว่าคนเหล่านั้นที่เยาะเย้ยวันแห่งการพิพากษา ที่จะมานั้นจะเรียนรู้อย่างเจ็บปวดว่าไม่ควรล้อเล่นกับการพิพากษาของพระเจ้า ผู้คนจนทุกวันนี้ เยาะเย้ยการพิพากษาของพระเจ้า สักวันพวกเขาจะรู้สำนึก

20 วันแห่งพระเยโฮวาห์จะเป็นความมืด ไม่ใช่ความสว่าง เป็นความมืดคลุ้ม ไม่มี ความแจ่มใสเลย ดังนั้นการพิพากษาของพระเจ้าที่จะมีต่ออิสราเอลนั้น – วันแห่งการพิพากษาของ พระองค์ นั่นคือ วันแห่งพระเยโฮวาห์ – จะเป็นวันที่มืดมิดอย่างแท้จริง วิบัติแก่คนเหล่านั้นที่ล้อ เล่นกับวันนั้น

อมส 5:21-22 "เราเกลียดชัง เราดูหมิ่นบรรดาวันเทศกาลของเจ้า และจะไม่ดม กลิ่นในการประชุมอันศักดิ์สิทธิ์ของเจ้าเลย ด้วยการกล่าวซ้ำสองครั้งเพื่เน้นความสำคัญ พระเจ้าทรงประกาศถึงความเกลียดชังของพระองค์ที่มีต่อวันเทศกาลต่างๆของพวกเขา – ไม่ใช่ ของพระองค์ ดังที่จะถูกหมายเหตุไว้ข้างล่าง เทศกาลเลี้ยงต่างๆทางศาสนาของอาณาจักรฝ่าย

เหนือถูกเจ็ไปด้วยพระต่างค้ำว ถึงกระนั้น วันเทศกาลต่างๆและวัน ‘ศักดิ์สิทธิ์’ ต่างๆของ อาณาจักรฝ่ายเหนืออาจเลียนแบบวันศักดิ์สิทธิ์ต่างๆที่แท้จริงของพระเจ้า พวกมันกลับเป็นของ เลียนแบบสำหรับรูปเคารพต่างๆ พระเจ้าจึงทรงปฏิเสธที่จะดมกลิ่นหอมของเครื่องสัตวบูชา ต่างๆของพวกเขา แทนที่จะเป็นกลิ่นหอมที่พอพระทัยพระองค์ พวกมันกลับเป็นกลิ่นเหม็น

22 แม้ว่าเจ้าถวายเครื่องเผาบูชาและธัญญาบูชาแก่เรา เราจะไม่ยอมรับสิ่งเหล่านั้น และ สันติบูชาด้วยสัตว์อ้วนพีของเจ้านั้น เราจะไม่มองดู คุณเหมือนว่าแม่ติดตามพระต่างค้ำวทั้งหลาย อาณาจักรฝ่ายเหนือก็ยังเก็บพระเยโฮวาห์ไว้ในกระเปาะของพวกเขาอยู่ พระองค์ทรงเป็นเพียง พระอิกองค์หนึ่งสำหรับพวกเขา และแม้บางคนในอาณาจักรฝ่ายเหนือยังถือพิธีต่างๆของเครื่อง ถวายบูชาแบบต่างๆของเลวีอยู่ (เช่น เครื่องเผาบูชา ธัญญาบูชา และเครื่องสันติบูชา ฯลฯ) พระเย โฮวาห์ก็ไม่ทรงยอมรับพวกมัน ไม่ว่าจะเป็เครื่องบูชาที่ปราศจากโลหิต เช่น ธัญญาบูชาหรือ เครื่องบูชาที่มีโลหิต เช่น เครื่องเผาบูชา (เช่น สัตว์อ้วนพีต่างๆ) พระเจ้าก็ไม่ทรงยอมรับพวกมัน อาณาจักรฝ่ายเหนือยังคงถวายเครื่องบูชาและเครื่องสัตวบูชาต่างๆซึ่งเป็นพิธีแบบภายนอกตามที่ ใ้ไว้โดยโมเสสต่อไป แต่พวกเขาก็แย่งกว่าความว่างเปล่า พวกเขาหมิ่นประมาท (แน่ทีเดียว ‘คริสเตียน’ สมัยใหม่ทั้งหลายในบรรดาคริสตจักรสมัยใหม่ที่เปิดกว้างและละทิ้งความจริงก็ดู หมิ่นพิธีระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าโดยการถือพิธี ‘มหาสนิท’ แบบว่างเปล่าและมีใจไม่เชื่อ)

อมส 5:23-24   **จงนำเสียงเพลงของเจ้าไปเสียจากเรา เพราะเราจะไม่ฟังเสียงพิณ ใหญ่ของเจ้า** เหมือนในคริสตจักรทั้งหลายที่ละทิ้งความจริงจนทุกวันนี้ คนไปโบสถ์ทั้งหลายที่ ตายแล้วมักร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าแบบพิมพ์และไม่ม่กะจิตกะใจ อิสราเอลที่ละทิ้งความ จจริงในสมัยนั้นก็ร้อง ‘เพลงสรรเสริญ’ แบบขอไปทีในเทศกาลเลี้ยงทางศาสนาต่างๆของพวกเขา (พิณใหญ่เป็นเครื่องดนตรีมีสายชนิดหนึ่ง)

24 แต่จงให้ความยุติธรรมหลังไ้ไหลลงอย่างน้ำ และให้ความชอบธรรมเป็นอย่าล้าธารที่ ไ้ไหลอยู่เป็นนิตย์ พระเจ้ากลับทรงเรียกอิสราเอลให้ปล่อยให้ความยุติธรรมไหลไปทั่วแผ่นดินนั้น และความชอบธรรมเหมือนแม่น้ำใหญ่สายหนึ่ง กล่าวอีกนัยหนึ่ง จงให้คำตัดสินที่ยุติธรรมต่างๆ

และความชอบธรรมที่แท้จริงมีชัยทั่วแผ่นดินนั้น แต่การบิดเบือนความยุติธรรมและศาสนาที่ ละทิ้งความจริงก็แทรกซึมไปทั่วแผ่นดินนั้น พระเจ้าจึงทรงร้องขอความชอบธรรมที่แท้จริง ตั้งแต่ระดับบนสุดลงมา

อมส 5:25-27   **โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เข้าได้นำเครื่องบูชาและเครื่องสัตวบูชา ถวายแก่เราในถิ่นทุรกันดารถึงสี่สิบปีหรือ** พระเจ้าทรงเรียกอิสราเอลเพื่อให้การเกี่ยวกับความ บาบเหล่านั้นที่ถูกปิดซ่อนไว้ซึ่งได้ดำเนินต่อมาเป็นเวลาหลายศตวรรษ แม้พวกเขาได้มีส่วนร่วม ในการถวายเครื่องสัตวบูชาและเครื่องบูชาต่างๆแต่พระเยโฮวาห์อย่างเปิดเผยในช่วงการพันธกิจสี่ สิบปีนั้น พวกเขาก็แอบถวายเครื่องสัตวบูชาแต่พระต่างดาวอื่นๆไปพร้อมกันด้วย ดู กิจการ 7:42 ดังนั้น ไซ้แล้ว อิสราเอลได้ถวายเครื่องสัตวบูชาต่างๆแต่พระเจ้าแบบให้เห็นภายนอก แต่ไม่ใช่ จริงๆแล้วพวกเขาได้ปรนนิบัติรูปเคารพต่างๆอย่างลับๆ ความหน้าซื่อใจคดแบบเดียวกันนี้มีอยู่ ต่อมาในสมัยของอาโมส

26 **เจ้าทั้งหลายได้ห้ามพลับพลาของพระโมเลคและพระซีอัน รูปเคารพของเจ้า คือดาว แห่งพระของเจ้า ซึ่งเจ้าได้ทำไว้สำหรับตัวเจ้าเอง** พระโมเลค (หรือ โมลอค) เป็นสิ่งน่า สะอิดสะเอียนของคนอัมโมน พระซีอันเป็นเทพเจ้าองค์หนึ่งของบาบิโลน โดยอาจหมายถึงแซท เทิร์น หนึ่งใน ‘ดาวประจำรุ่ง’ แม้ภายนอกจะอ้างว่านั้สการพระเยโฮวาห์ จริงๆแล้วพวกเขากั นนั้สการพระโมเลคและพระซีอันและหามรูปจำลองของพระทั้งสองนั้น ไปที่ต่างๆด้วย ภาพ เปรียบก็เหมือนกับคนเล่นซู้คนหนึ่งที่ยังบอกว่ารักคู่สมรสของตนขณะยังคบซู้อยู่

27 **เพราะฉะนั้น เราจะนำเจ้าให้ไปเป็นเชลย ณ ที่เลยเมืองดามัสกัสไป”** พระเยโฮวาห์ ซึ่ง ทรงพระนามว่าพระเจ้าจอมโยธา **ตรัสดังนี้แหละ** เพราะความบาบแบบไม่ยอมกลับใจของพวก เขา พระเจ้าจึงทรงเตือนอิสราเอลว่าในไม่ช้าพวกเขาจะตกเป็นไปเชลยพันเมืองดามัสกัสไป – เข้าไปในอัสซีเรีย ดามัสกัสไม่ได้อยู่ไกลขนาดนั้นจากอิสราเอลฝ่ายเหนือ อย่างไรก็ตาม พระเจ้า ก็ทรงเตือนว่าการตกเป็นเชลยของพวกเขาจะห่างไกลจากแผ่นดินบ้านเกิดของพวกเขา พระเจ้า

ทรงรับรองพระสัญญาที่ทรงปฏิญาณโดยพระนามของพระองค์เอง นั่นคือ “พระเจ้าจอมโยธา”

*****

ภาพรวมของอาโมส 6: การกล่าวโทษของพระเจ้าที่มีต่ออิสราเอลดำเนินต่อไป พระองค์ทรงประณามพวกเขาเพราะการหลงระเรีง ความฟุ้งเฟ้อ และความมั่นใจในตัวเองของพวกเขาในข้อ 1-7 พระเจ้าจึงทรงปฏิญาณเรื่องการลงโทษเพราะความบาปต่างๆของพวกเขาในข้อ 8-14

อมส 6:1-2 "วิบัติแก่ผู้ที่เอกเขนกอยู่ในศิโยน และวางใจอยู่ในภูเขาสะมาเรีย คือผู้มีชื่อเสียงแห่งประชาชาติชั้นเอกในบรรดาประชาชาติทั้งหลาย ผู้ซึ่งวงศวานอิสราเอลมาหา นั่นนะ ศิโยนหมายถึง กรุงเยรูซาเล็ม ทั้งสองอาณาจักรถูกกล่าวถึงตรงนี้ โดยเฉพาะอาณาจักรฝ่ายเหนือ โครงสร้างของประโยคนี้กล่าวชัดเจนว่า วิบัติของพระเจ้านี้มีแก่คนเหล่านั้นที่วางใจในภูเขาสะมาเรีย (นั่นคือ ภูเขาเอฟราอิม) ซึ่งเป็นที่ตั้งของกรุงสะมาเรีย นครหลวงของสะมาเรีย ทั้งสองนครหลวงแห่งอิสราเอล คือ เยรูซาเล็มและสะมาเรีย ถูกพระเจ้าประณาม พระองค์จึงทรงกล่าวโทษคนเหล่านั้นที่เอกเขนกอยู่ในทั้งสองกรุงนั้น นี่บอกเป็นนัยถึงความโอหังและความมั่นใจอย่างผิดๆ ทั้งกรุงเยรูซาเล็มและกรุงสะมาเรียเป็นเมืองเอกของประเทศยูดาห์และสะมาเรีย ตามลำดับและวงศวานอิสราเอลก็มาจากทั้งสองนี้ คนอิสราเอลทั้งสิ้นจึงเสื่อมถอยไปจากพระเจ้า โดยเฉพาะอาณาจักรฝ่ายเหนือ

2 จงไปยังเมืองกาลเนห์ และดูเอาเถอะ จากที่นั่นก็ไปยังฮามัทเมืองใหญ่ แล้วลงไปยังเมืองกัทของชาวฟิลิสเตีย เมืองเหล่านั้นดีกว่าอาณาจักรเหล่านี้หรือ หรืออาณาเขตเมืองเหล่านั้นใหญ่กว่าอาณาเขตเมืองของเจ้าหรือ กาลเนห์เป็นเมืองในเขตแดนของบาบิโลน ฮามัทเป็นเมืองเอกในซีเรีย กัทเป็นเมืองสำคัญของคนฟิลิสเตีย พระเจ้าจึงทรงเตือน โค้งจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ไล่ลงมายังฟิลิสเตียในทิศตะวันตกเฉียงใต้ พระองค์จึงหันความสนใจของอิสราเอลไปยังนครที่มีชื่อเหล่านี้ที่อยู่ไกลออกไปในสมัยนั้น พระองค์จึงทรงถามว่านคร/รัฐเหล่านี้ดีกว่ายูดาห์และอิสราเอลหรือไม่? คำตอบที่ถูกบอกเป็นนัยคือ ‘ไม่’ นครรัฐเหล่านี้มีพรมแดนใหญ่โตกว่ายูดาห์หรือ

อิสราเอลใหม่? อีกครั้งที่คำตอบคือ ‘ไม่’ คาลเนห์เพิ่งถูกกำราบโดยบาบิโลนไปเมื่อไม่นาน (อิสยาห์ 10:9) อิสราเอลภายใต้เยโรโบอัมที่ 2 ได้กำราบเมืองฮามัทจากนั้นมันก็ถูกกำราบโดยอัสซีเรีย (2 พงศกัศตรีย์ 14:25, 18:34) และอัสซีเรียแห่งยูดาห์ได้กำราบเมืองกัท (2 พงศาวดาร 26:6) ประเด็นของพระเจ้าก็คือว่า นครสำคัญๆ เหล่านี้ครั้งหนึ่งเคยเป็นเอกราชและทุกเมืองล้วนถูกกำราบหมดแล้ว คำเตือนแบบแฝงตรงนี้ก็ถือว่า เยรูซาเล็มและสะมาเรียก็จะโดนเหมือนกัน

อมส 6:3-6   **เจ้าผู้ที่ยากผลัดวันสนองความร้ายให้เนิ่นไป แต่กลับนำเอา**

บัลลังก์แห่งความทารุณให้เข้ามาใกล้ ความคิดตรงนี้ก็คือว่า คนเหล่านั้นที่เอกเซนอยู่ในศิโยน และวางใจอยู่ในสะมาเรียปิดบังความคิดเรื่องการพิพากษาที่จะมา เท่าที่พวกเขาู้ หากมันจะเกิดขึ้นจริงๆ มันก็ไม่น่าจะเป็นเรื่องเร็วๆ นี้ พวกเขาจึงปิดบังเรื่องนี้ไปจากความคิดของตนและปล่อยให้ความรุนแรงและความบาปอาศัยอยู่ท่ามกลางพวกเขา

4 วิบัติแก่ผู้ที่นอนบนเตียงงาช้าง และผู้ซึ่งเหยียดตัวอยู่บนเก้าอี้ยาว และกินลูกแกะที่ได้มาจากฝูงแกะ และลูกวัวจากท่ามกลางคอกวัว ขณะเดียวกันคนเหล่านั้นที่เอกเซนอยู่ในศิโยน และวางใจอยู่ในสะมาเรียก็ดำเนินชีวิตอย่างหลงระเรีง ความฟุ้งเฟ้อพร้อมกับความเจริญหูเจริญตาต่างๆ ของแนวคิดวัตถุนิยมและอาหารประณีตก็เป็นจุดสนใจหลักของสมัยนั้น ขณะนั้นเป็นช่วงเวลาแห่งความสุขสบาย ความเจริญรุ่งเรืองมีอยู่เต็มไปหมด การหลงระเรีงไปตามเนื้อหนัง เป็นระเบียบหลักของสมัยนั้น

5 และร้องเพลงไร้สาระประสานเสียงพิณใหญ่ กระทำอย่างดาวิดในการประดิษฐ์เครื่องดนตรีชิ้นใหม่ นี่หมายถึงการให้ความบันเทิงด้วยดนตรีซึ่งเป็นที่นิยม ท่ามกลางความฟุ้งเฟ้อและแนวคิดวัตถุนิยมของสมัยนั้น ประชาชน ‘เพลิดเพลิน’ กับดนตรีซึ่งเป็นที่นิยมแห่งสมัยนั้น วัฒนธรรมหนึ่งซึ่งปล่อยตัวไปกับการหลงระเรีง ความสนุกสนานและความบันเทิงจึงถูกพรรณนาไว้

6 ผู้ใช้ขามใส่หน้าอุ่นดื่ม และชโลมตัวด้วยน้ำมันอย่างดี แต่มิได้เป็นทุกข์โศกในเรื่องความทุกข์ยากของโยเซฟ การดื่มสุราแบบไม่ยั้งและเครื่องสำอางแบบจัดเต็มยังเป็นลักษณะเฉพาะตัว

เพิ่มเติมของคนสมัยนั้นด้วย ดังนั้น แนวคิดวัตถุนิยม การรับประทานอาหารหรูๆ ความบันเทิง การดื่มสุรา และเครื่องสำอองที่ทันสมัยเป็นวัฒนธรรมที่ทำให้จำกัดความของคนในสมัยนั้น (ช่างเหมือนกับอเมริกาในปัจจุบันเหลือเกิน) แต่คนสมัยนั้นไม่สนใจความชอบธรรมหรือการปฏิบัติอย่างธรรมต่อผู้ไร้ความผิดซึ่งมีโยเซฟเป็นแบบ ไม่มีใครสนใจใครเลยนอกจากตัวเอง

อมส 6:7 เพราะฉะนั้นบัดนี้เขาจะต้องไปเป็นเชลยกับพวกแรกที่ตกไปเป็นเชลย และเสียงอึ้งคะนึ่งของพวกที่นอนเหยียดตัวก็หมดสิ้นไป" เพราะว่าพวกเขาเป็นพวกแรกท่ามกลางประชาชนในเรื่องของตำแหน่งและชโลมตัวเอง 'ด้วยน้ำมันอย่างดี' พวกเขาก็จะเป็นพวกแรกที่ตกไปเป็นเชลยเช่นกัน การพิพากษาจะเริ่มตั้งแต่ตั้งแต่ระดับบนสุดลงมา การกินเลี้ยง และการสังสรรค์ที่ถูกพรณนาไว้ข้างบนจะถูกเอาออกไปเสีย คนเหล่านั้นที่นอนเหยียดตัวบนเตียงข้างจะอยู่ในพวกแรกที่ตกไปเป็นเชลย

อมส 6:8-9 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าได้ทรงบัญญัติต่อพระองค์เองว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธาตรัสว่า "เราสะอิดสะเอียนความล้าเลิศของยาโคบ และเกลียดปราสาททั้งหลายของเขา เราจะมอบเมืองนั้นและบรรดาสถารพัดที่อยู่ในเมืองนั้นเสีย" เพราะว่าพระเจ้าไม่อาจบัญญัติโดยผู้ที่ใหญ่กว่าพระองค์เองได้ พระองค์จึงทรงบัญญัติเรื่องความสะอิดสะเอียนของพระองค์ที่มีต่อการยกย่องตัวเองของอิสราเอล ความเย่อหยิ่งและความยะโสเป็นคำจำกัดความของอิสราเอลดังที่ได้สาธยายไว้ข้างบน ความบาปที่เลวร้ายที่สุดในประชาชาตินั้นกระจุกอยู่ในปราสาททั้งหลายของมัน เมืองที่วุ่นวายนี้เป็นนครหลวงของทั้งสองอาณาจักร – กรุงเยรูซาเล็มและกรุงสะมาเรีย แม้อันหลังจะทนทุกข์กับการพิพากษาของพระเจ้าก่อนก็ตาม

9 ต่อมาถ้าในเรือนเดียวมีคนเหลืออยู่สิบคน เขาจะต้องตายหมด เมื่อการพิพากษาของพระเจ้าตกลงมา หากชายสิบคนในสถานที่แห่งหนึ่ง (เช่น เรือนหนึ่ง) เอาชีวิตรอดจากการเข่นฆ่าในตอนต้นมาได้ พวกเขาก็จะตายอยู่ดีก่อนสงครามนั้นสิ้นสุดลง

อมส 6:10-11 และเมื่อลุงของผู้ใด คือผู้ที่เผาเพื่อเขา จะยกศพขึ้นเพื่อจะนำกระดูกออกนอกเรือน และจะกล่าวกับคนที่อยู่ในห้องชั้นในที่สุดของเรือนนั้นว่า "ยังมีใครอยู่กับ

เจ้าหรือ" เขาจะตอบว่า "ไม่มี" และเขาจะกล่าวว่า "จู้จู้ อย่าให้เราออกพระนามของพระเยซู
วาทห์" ญาติที่ใกล้ชิดที่สุดมีหน้าที่ฝังศพคนตายตามกฎหมายของคนฮีบรู เมื่อการพิพากษามาถึง
เรือนทั้งหลายแห่งอิสราเอล ญาติที่ใกล้ชิดที่สุดที่หลงเหลืออยู่อาจเป็นลุง ในกรณีที่เลวร้ายที่สุด
เช่นในสงคราม พวกยิวก็เผาศพแทนที่จะฝังศพ จากนั้นกระดูกก็จะถูกเอาออกไปฝัง ใน
เหตุการณ์ที่ถูกพรรณนาไว้ในข้อที่แล้ว คนเดียวเท่านั้นที่เหลืออยู่ในสถานที่แห่งนั้น คนที่มาหา
เขาและสอบถามเขาว่าเขาอยู่คนเดียวหรือก็จะสั่งเขาว่าอย่าเอ่ยพระนามของพระเยซูวาทห์ ต่อเมื่อ
หลังจากที่พระเจ้าได้ทรงพิพากษาอิสราเอลแล้ว คนมากมายในนั้นก็เกรงกลัวพระนามของ
พระองค์จนถึงขนาดที่ว่าพวกเขาไม่กล้าเอ่ยพระนามนั้นอย่างเปิดเผยเลย

11 เพราะเหตุนี้ พระเยซูวาทห์ทรงบัญชาแล้ว พระองค์จะทรงฟาดเรือนใหญ่ให้แตกเป็น
ชิ้นๆ และเรือนเล็กก็จะแตกเป็นจูล สาเหตุของการทำลายล้างดังกล่าวซึ่งถูกพรรณนาไว้ในข้อ
ก่อนหน้าก็คือว่า พระเจ้าได้ทรงบัญชาไว้เช่นนั้น ทั้งประชาชาตินั้นจะถูกฟาด – ฤดูหาสน์
พระราชวังรวมถึงกระท่อมเล็กๆ ทั้งหมดจะถูกทำลายจนสิ้นซาก

อมส 6:12-14   ม้าจะวิ่งบนศิลาหรือ มีคนหนึ่งคนใดใช้วัวไถที่นั่นหรือ แต่เจ้าทั้ง
หลายได้กลับความยุติธรรมให้ขมอย่างดีหมี และเปลี่ยนผลของความชอบธรรมให้ขมอย่างบอระ
เพ็ด ปกติพวกม้าไม่วิ่งห้อยบนแนวหินที่ยื่นมาจากหน้าผาและพวกวัวย่อมไม่ไถที่นั่นอย่าง
แน่นอน เหมือนที่ภาพประกอบทั้งสองนั้นไม่เข้ากัน การฉ้อฉลแห่งแผ่นดินนั้นก็เช่นกัน ความ
ยุติธรรมได้ถูกผันแปรและถูกคว่ำลงซึ่งทำให้บรรดาผู้เรียกร้องสิทธิรู้สึกขมขื่น สิ่งที่ดีควรเป็น
ความชอบธรรมกลับถูกเปลี่ยนให้กลายเป็นยาพิษ แผ่นดินนั้นถูกเจือด้วยความขมขื่นและยาพิษ
ซึ่งเกิดจากการปฏิบัติต่างๆที่ฉ้อฉลของพวกคนมีอำนาจ

13 เจ้าทั้งหลายผู้ปรารถนาอยู่ในสิ่งอันไร้สาระ ผู้ซึ่งกล่าวว่า "เราได้ยึดเอาสัตว์มาเป็น
ของเราด้วยกำลังของเรามิใช่หรือ" ข้าราชการที่ฉ้อฉลเหล่านั้นซึ่งถูกพรรณนาไว้ข้างบน โอ้อวด
เกี่ยวกับการซื้อขายที่ฉ้อฉลแม้มีมูลค่าเพียงเล็กน้อยก็ตาม พวกเขาอวดว่าตนได้ยึดอำนาจ (นั่นคือ

เขาสัตว์) มาด้วยพลังกำลังของตนเอง (เขาสัตว์ในอิสราเอลเป็นสัญลักษณ์สมัยโบราณอย่างหนึ่ง
ที่แสดงถึงสิทธิอำนาจ)

14 พระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนี้ว่า "เพราะ ดูเถิด โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เรา
จะยกประชาชาติหนึ่งให้ขึ้นต่อผู้เจ้า และเขาจะบีบบังคับเจ้าตั้งแต่ทางเข้าเมืองฮามัทถึงแม่น้ำ
แห่งถิ่นทุรกันดาร" ฮามัทเป็นนครหนึ่งในซีเรียทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของอิสราเอล แม่น้ำ
แห่งถิ่นทุรกันดารไม่เป็นที่ทราบชัดเจน แต่อาจหมายถึงพรมแดนด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้
ระหว่างอิสราเอลกับอียิปต์ ประเด็นก็คือว่า พระเจ้าตรัสล่วงหน้าถึงการพิพากษาที่จะถูกนำมา
ต่อผู้อิสราเอลจากปลายด้านหนึ่งไปจนสุดปลายอีกด้าน ประชาชาตินั้นคืออัสซีเรียอย่างไม่ต้อง
สงสัย

*****

*ภาพรวมของอาโมส 7: บทที่เจ็ดของอาโมสมีนิมิตหลายประการเกี่ยวกับการพิพากษา
ต่างๆที่จะเกิดกับอิสราเอลในข้อ 1-9 และจากนั้น อามาซียาห์ผู้อาโมสในข้อ 10-17*

อมส 7:1-3   องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าทรงลำแดงแก่ข้าพเจ้าดังนี้ว่า ดูเถิด
พระองค์ทรงสร้างตักแตน เมื่อพืชรุ่นหลังเริ่มงอกขึ้นมา และดูเถิด เป็นพืชรุ่นหลังจากที่กษัตริย์
ได้เกี่ยวแล้ว ขณะที่บทนี้เริ่มต้นขึ้น พระเจ้าก็ทรงแสดงให้อาโมสเห็นนิมิตสามเรื่องเกี่ยวกับการ
พิพากษาที่จะมา นิมิตแรกคือ เรื่องของตักแตน (หรือตักแตนวัยบิน) ซึ่งกักกินหญ้า แต่ถูกเอา
ออกไปตามคำขอของอาโมส คำที่แปลว่า ตักแตน (โกวบ) ก็ถูกแปลเป็นตักแตนวัยบินในที่อื่น ผู้
พยากรณ์ท่านนี้พูดถึงตอนที่หญ้าฤดูใบไม้ผลิถูกตัดไปและพืชผลรุ่นแรกถูกเก็บรวบรวมไว้
สำหรับใช้เป็นอาหารของฝูงปศุสัตว์ของกษัตริย์ จากนั้นพอหญ้ารุ่นหลังกำลังงอกขึ้นมาและรับ
ประกันว่าจะมีฟางรอบที่สอง ฝูงตักแตน (หรือตักแตนวัยบิน) ก็แห่กันมาและอาจทำลายหญ้า
เหล่านั้นเสีย

2 และต่อมาเมื่อตักแตนกินหญ้าในแผ่นดินนั้นหมดแล้ว ข้าพเจ้าจึงว่า "โอ ข้าแต่องค์พระ
ผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ขอทรงให้ภัย ยาโคบจะตั้งอยู่ได้อย่างไร เพราะเขาเล็กน้อย" เมื่อภัยพิบัติ

แห่งตักแตน (หรือตักแตนวัยบิน) กัดกินหญ้าแห่งแผ่นดินนั้นจนเกือบหมด อาโมสก็ร้องทูลองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อพวกเขา อาโมสอธิษฐานขอให้พระเจ้ายกโทษความบาปต่างๆของประชาชาตินั้น เขาวิงวอนว่า อิสราเอลจะต้านทานการโจมตีเช่นนั้นได้อย่างไรเพราะว่าพวกเขาเป็นประชาชาติเล็กๆ? แม้พระเจ้าอาจทรงใช้ภัยพิบัติแห่งฝูงตักแตนเพื่อตีสอนอิสราเอลจริงๆ นิมิตต์นี้อาจเป็นคำอุปมาหนึ่งซึ่งหมายถึงการโจมตีเบื้องต้นของคนอัสซีเรียก่อนการรุกรานและการพิชิตครั้งสุดท้ายของพวกเขา อาโมสจึงอ้อนวอนพระเจ้าเพื่อพวกเขา

3 เกี่ยวกับเรื่องนี้พระเยโฮวาห์ทรงกลับพระทัย พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "จะไม่เป็นไปอย่างนี้" นีบอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าพระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐานเผื่อของอาโมสและทรงเลื่อนการพิพากษาสุดท้ายออกไป นี่เป็นภาพประกอบที่ชัดเจนของคำอธิษฐานอันร้อนรนของผู้ชอบธรรมซึ่งเกิดผลมาก (ยากอบ 5:16) พระเจ้าจึงทรงยับยั้งภัยพิบัติแห่งฝูงตักแตนซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการเลื่อนออกไปของการพิชิตครั้งสุดท้ายของอัสซีเรีย

อมส 7:4-6   **องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าทรงลำแดงแก่ข้าพเจ้าอย่างนี้ว่า** คุณเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าทรงเรียกให้มีการสู้ความด้วยไฟ และไฟได้เผาผลาญมหาสมุทรใหญ่ และกินส่วนหนึ่งเสีย นี่เป็นนิมิตที่สองเกี่ยวกับการพิพากษาที่จะมา พระเจ้าทรงเปิดเผยแก่อาโมสว่าพระองค์กำลังจะทรงต่อสู้กับอิสราเอลด้วยไฟ แม้บางคนคิดว่านี่หมายถึงไฟที่ตกลงมาจากสวรรค์ มันอาจหมายถึงภัยแล้งที่รุนแรงและความอดอยากที่เกิดขึ้นตามมามากกว่า การพิพากษานี้จะกลืนกินไปจนถึงส่วนลึกสุดของประชาชาตินั้น บางท่านเสนอแนะว่านี่หมายถึงการรุกรานของอัสซีเรีย ในนิมิตเรื่องภัยแล้งนั้น มันกลืนกินส่วนหนึ่งของแผ่นดินนั้น หากการประยุกต์ใช้คือ อัสซีเรีย ให้เราระลึกว่าใน 2 พงศกัศตรีย์ 15:29 ทิกลัทปีเอเซอร์รุกรานแผ่นดินนั้นและกวาดต้อนคนส่วนหนึ่งของแผ่นดินนั้นไปเป็นเชลย

5 ข้าพเจ้าจึงทูลว่า "โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ขอพระองค์ทรงยับยั้งไว้ ยาโคบจะตั้งอยู่ได้อย่างไร เพราะเขาเล็กน้อยเดียว" อีกครั้งที่อาโมสอ้อนวอนต่อพระเจ้าและขอร้อง

พระองค์ให้ทรงยับยั้งจากการพิพากษานี้เสีย เช่นเดียวกับในข้อ 2 ผู้พยากรณ์ท่านนี้เตือนพระเจ้าให้ระลึกว่าอิสราเอลเป็นประชาชาติเล็กๆและอ่อนแอ

6 **เกี่ยวกับเรื่องนี้พระเยโฮวาห์ทรงกลับพระทัย องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า "จะไม่เป็นไปอย่างนั้นด้วย"** เช่นเดียวกับในนิมิตแรก หลังจากการอธิษฐานเผื่อของอาโมสแล้ว พระเจ้าก็ทรงหันเสียจากการพิพากษาที่พระองค์ได้ทรงตั้งพระทัยไว้และทรงบัญญัติว่ามันจะไม่เกิดขึ้น – อย่างน้อยก็สำหรับเวลาขณะนั้น พระเจ้าทรงระงับการพิพากษาที่อิสราเอลสมควรได้รับเพราะการอธิษฐานเผื่อของอาโมสผู้รับใช้ของพระองค์

อมส 7:7-9 **พระองค์ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าว่า ดูเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้าประทับยืนอยู่ที่ข้างกำแพงสร้างด้วยศิลา มีสายดิ่งอยู่ในพระหัตถ์ นิมิตที่สามเกี่ยวกับการพิพากษาที่จะมานั้นถูกเปิดเผยในข้อนี้ ในนิมิตนี้ อาโมสเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้ายืนอยู่บนกำแพงหนึ่งพร้อมกับสายดิ่งอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ (สายดิ่งจนทุกวันนี้ถูกใช้โดยพวกช่างก่ออิฐและหินเพื่อดูว่ากำแพงหนึ่งตั้งฉากหรือไม่) ความหมายโดยนัยก็คือว่า อิสราเอลคือ กำแพงนั้นและพวกเขาไม่ตั้งฉาก – คดโกงและไม่เที่ยงธรรม พระเจ้าจึงทรงวัดพวกเขาเพื่อดูว่าพวกเขาเป็นคนชอบธรรมหรือไม่**

8 **และพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "อาโมสอย่า เจ้าเห็นอะไร" และข้าพเจ้าทูลว่า "สายดิ่งเส้นหนึ่ง พระเจ้าข้า" แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า "ดูเถิด เราจะเอาสายดิ่งจับท่ามกลางอิสราเอลประชาชนของเรา เราจะไม่ผ่านเขาไปอีก พระเจ้าจึงทรงทำให้แน่ใจว่าอาโมสตระหนักว่าสิ่งใดอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ - สายดิ่งอันหนึ่ง พระเจ้าทรงวัดดูว่าประชาชนของพระองค์เป็นคนที่แท้จริงและเที่ยงธรรมหรือไม่ อย่างไรก็ตาม พระองค์ทรงประกาศด้วยว่าพระองค์จะไม่ทรงผ่านพวกเขาอีกต่อไปเลย (นั่นคือ ไม่ให้โอกาสพวกเขาอีกต่อไป) นั่นคือ พระเจ้าทรงบัญญัติว่าพระองค์จะไม่ทรงหันจากพระพิโรธของพระองค์อีกต่อไปแล้ว พระองค์จะไม่ทรงยกโทษพวกเขาอีกต่อไปแล้ว พวกเขาได้ช่วยพระองค์หลายครั้งเกินไปแล้ว**

9 สถานที่อันสูงทั้งหลายของอิสอัคจะร้าวไป และสถานบริสุทธิ์ทั้งหลายของอิสราเอล จะถูกทิ้งไว้เสียเปล่า และเราจะลุกขึ้นต่อผู้ขวานเยโรโบอัมด้วยดาบ " สถานที่อันสูงทั้งหลาย (ปูชนียสถานสูงทั้งหลาย) คือ สถานที่บนยอดเนินเขาต่างๆซึ่งเป็นที่ๆการนับถือรูปเคารพถูก ปฏิบัติ วัสดุที่กล่าวถึงอิสอัคอาจหมายถึงตอนที่เขาสร้างสถานที่อันสูงแห่งหนึ่งที่เบเออร์เซบาเพื่อ นมัสการพระเยโฮวาห์ แต่สถานที่อันสูงทั้งหลายในอิสราเอลสมัยนั้นส่วนใหญ่แล้วมีไว้สำหรับ พวกพระต่างค้ำว สถานบริสุทธิ์ทั้งหลายของอิสราเอลอาจหมายถึงวิหารต่างๆที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อ รูปวัวทองคำที่ดาน เบธเอล และที่อื่นๆ คำพยากรณ์ของอาโมสมีขึ้นในสมัยรัชกาลของเยโรโบ อัมที่ 2 และเป็นกษัตริย์ที่ถูกหมายถึงตรงนี้ ใน 2 พงศกษัตริย์ 15:8-10 มีบันทึกเกี่ยวกับจุดจบของ ราชวงศ์ของเยโรโบอัมที่ 2 ในข้อนั้นชัลลุมฆ่าเศคาริยาห์ บุตรชายของเยโรโบอัมที่ 2 อาจโดย ดาบเล่มหนึ่งอันทำให้วังส่วานของเยโรโบอัมที่ 2 สิ้นสุดลง กล่าวโดยสรุป พระเจ้าทรงเตือนอิส ราเอลและเยโรโบอัมที่ 2 ผู้เป็นกษัตริย์ที่ชั่วร้ายของมันผ่านทางอาโมสว่า การพิพากษากำลังจะ เกิดกับประชาชาตินั้นและโดยเฉพาะกับพวกผู้นำที่ชั่วร้ายของมัน

อมส 7:10-13 แล้วอามาซียาห์ปุโรหิตแห่งเบธเอลส่งคนไปยังเยโรโบอัมกษัตริย์ แห่งอิสราเอล ทูลว่า "อาโมสได้คิดคบฏต่อพระองค์ในท่ามกลางวังส่วานอิสราเอล บรรดาถ้อยคำ ของเขาก็หนักแผ่นดิน ขณะเดียวกัน มีคนไปส่งข่าวแก่เยโรโบอัมที่ 2 โดยเตือนถึงสิ่งที่อาโมสกำลังเทศนาอยู่ อามาซียาห์อาจเป็นมหาปุโรหิตของรูปวัวทองคำนั้นที่เบธเอล เขาอาจเตือนเยโร โบอัมที่ 2 ด้วยตัวเองหรืออาจส่งจดหมายไปโดยอ้างว่าอาโมสกำลังคิดคบฏต่อเขา ตามที่อามาซียาห์ได้กล่าวไว้ สิ่งที่อาโมสกำลังเทศนาอยู่นั้นเป็นสิ่งที่ไม่อาจรับได้ ต้องมีใครสักคนหยุดมัน

11 เพราะอาโมสได้กล่าวดังนั้น ว่า เยโรโบอัมจะสิ้นชีวิตด้วยดาบ และอิสราเอลจะตกไป เป็นเชลยห่างจากแผ่นดินของเขา" อามาซียาห์บิดเบือนสิ่งที่อาโมสได้กล่าวไว้ คำพยากรณ์ที่มา จากพระเจาก็คือว่าวังส่วานของเยโรโบอัมจะเสียชีวิตด้วยดาบ (ไม่ใช่เยโรโบอัม) และนั่นเป็นสิ่งที่ เกิดขึ้นในเวลาต่อมาจริงๆ ถึงกระนั้น อามาซียาห์ก็ใส่สติใจและบิดเบือนสิ่งที่ผู้พยากรณ์นั้นได้ กล่าวไว้ล่วงหน้า – แน่แน่นอนว่าเพื่อขอร้องเยโรโบอัมให้ต่อสู้เขา ส่วนข้อกล่าวหาที่สองที่ว่าอิสราเอล

จะตกไปเป็นเชลยห่างจากแผ่นดินของพวกเขา อาโมสก็ได้กล่าวล่วงหน้าไว้เช่นนั้นจริงๆ มันไม่ใช่ข้อความที่เป็นที่นิยม แต่มันก็เป็นความจริง

12 และอมาซิยาห์พูดกับอาโมสว่า "โอ ท่านผู้ทำนาย ไปเถิด จงหนีไปเสียที่แผ่นดินยูดาห์ ไปรับประทานอาหารที่นั่น และพยากรณ์ที่นั่นเถิด อมาซิยาห์จึงบอกอาโมสให้หนีออกนอกประเทศไป จงไปยังยูดาห์ จงอาศัยอยู่ที่นั่นและเทศนา นี่บอกเป็นนัยถึงการประชดประชันและการเหยียดหยัน

13 อย่ามาพยากรณ์ที่เบธเอลอีกเลย เพราะนี่เป็นสถานบริสุทธิ์ของกษัตริย์ และเป็นพระราชสำนักของกษัตริย์" อมาซิยาห์เตือนอาโมสมิให้พยากรณ์ (นั่นคือ เทศนา) ต่อผู้เบธเอลเท่าที่อมาซิยาห์ทราบ เบธเอลคือนิเวศแห่งรูปลู่กัวทองคำนั้นและศาลเจ้าของมัน เขาไม่ยอมให้ได้ยินเกี่ยวกับสิ่งที่พระเยโฮวาห์ตรัสโดยเฉพาะที่นั่น ยิ่งกว่านั้น เบธเอลยังเป็นสถานที่ๆที่ประทับของกษัตริย์ (นั่นคือ พระราชสำนัก) ตั้งอยู่ด้วย – ทำเนียบแห่งราชอาณาจักรซึ่งเป็นที่ๆกษัตริย์มีพระราชสำนักและเป็นที่ๆอาโมสควรให้ความเคารพ

อมส 7:14-15   อาโมสจึงตอบอมาซิยาห์ว่า "ข้าพเจ้าไม่ใช่ผู้พยากรณ์ หรือลูกชายของผู้พยากรณ์ ข้าพเจ้าเป็นคนเลี้ยงสัตว์ และเป็นคนเก็บผลมะเดื่อ แม้ถูกเผชิญหน้าโดยพวกอิทธิพลทางศาสนาแห่งเบธเอล อาโมสก็มิได้ถอยหนีแม้สักนิด เขายืนหยัดต่อสู้ แม้จะด้วยจิตใจที่สงบเสงี่ยมอย่างชัดเจนก็ตาม เขาตอบอมาซิยาห์กลับไปว่าเขาไม่ใช่ผู้พยากรณ์หรือบุตรของผู้พยากรณ์ – เขาไม่ได้ไปโรงเรียนของพวกผู้พยากรณ์ เขาเป็นแค่เด็กชวานาคนหนึ่ง – คนที่ดูแลฝูงแพะแกะและเก็บผลมะเดื่อจากต้นสิชะโมร์ ภูมิหลังของเขาก็ต่ำต้อยอย่างแท้จริง

15 และพระเยโฮวาห์ทรงนำข้าพเจ้ามาจากการติดตามฝูงแพะแกะ และพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า 'ไปซิ จงพยากรณ์แก่อิสราเอลประชาชนของเรา' จากภูมิหลังที่ต่ำต้อยนั้นของการติดตามฝูงแพะแกะ พระเจ้าได้ทรงเรียกอาโมสและทรงกำชับเขาให้ไปเทศนาอย่างเจาะจงแก่ประชาชนของพระองค์ในอิสราเอล ซึ่งเป็นอาณาจักรฝ่ายเหนือ

อมส 7:16-17   ฉะนั้นบัดนี้ จงฟังพระวณะของพระเยโฮวาห์ ท่านกล่าวว่า 'อย่า
พยากรณ์กล่าวโทษอิสราเอล และอย่าเทศนากล่าวโทษวงศ์วานอิสอัค' เพราะเหตุคำเตือนของอา
มาซียาห์ที่บอกอามอสว่าอย่าเทศนาในอิสราเอลและต่อว่าอิสราเอลนั้น

17 เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์จึงตรัสดังนี้ว่า 'ภรรยาของท่านจะเป็นหญิงโสเภณีที่ใน
เมือง บุตรชายหญิงของท่านจะล้มลงตายด้วยดาบ และที่ดินของท่านเขาจะชิงเส้นแบ่งออก ตัว
ท่านเองจะสิ้นชีวิตในแผ่นดินที่ไม่สะอาด และอิสราเอลจะต้องตกไปเป็นชเลยห่างจากแผ่นดิน
ของตนเป็นแน่'"

วันคืนอันมีมิตรคอยอามาซียาห์และประชาชาติของเขาอยู่ เวลานั้นกำลังจะมาเมื่อ
ภรรยาของเขาจะหันไปประกอบอาชีพโสเภณี โดยอาจเป็นวิธีสุดท้ายในการหาเลี้ยงชีพหรืออาจ
เพราะความใจง่ายของนางเอง ลูกๆของเขาก็จะตายอย่างทารุณ แผ่นดินของเขาจะถูกแบ่งออก
และถูกสำรวจโดยเจ้าของใหม่ อามาซียาห์เองก็จะตายในแผ่นดินของคนต่างชาติ (ตรงตัวคือ ไม่
สะอาดหรือเป็นมลทิน) และที่เลวร้ายที่สุดก็คือ อิสราเอล (นั่นคือ อาณาจักรฝ่ายเหนือ) จะตกไป
เป็นชเลยออกจากแผ่นดินของพวกเขา (เข้าไปในอัสซีเรีย)

*****

*ภาพรวมของอามอส 8: เนื้อหาสามส่วนมีอยู่ในบทถัดไปนี้: (1) การใกล้เข้ามาของความ
พิณาศของอิสราเอลในข้อ 1-3; (2) ความบาปของพวกเขาที่ถูกตำหนิในข้อ 4-10 และ (3) ความ
อดอยากพระวณะของพระเจ้าในข้อ 11-14*

อมส 8:1-3   องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าดังนี้ว่า ดูเถิด มี
กระจาดผลไม้ฤดูร้อนกระจาดหนึ่ง พระเจ้าทรงเปิดเผยนิมิตอีกเรื่องแก่อามอส ในนิมิตนี้มี
กระจาด "ผลไม้ฤดูร้อน" กระจาดหนึ่ง นี้หมายถึงผลไม้ที่สุกงอมเต็มที่และเกือบจะเน่าเสียอยู่
แล้ว

2 และพระองค์ตรัสว่า "อาโมส เจ้าเห็นอะไร" และข้าพเจ้าทูลว่า "ผลไม้ฤดูร้อนกระจัด
หนึ่ง พระเจ้าข้า" แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "วันสิ้นสุดมาถึงอิสราเอลประชาชนของ
เราแล้ว เราจะไม่ผ่านเขาไปอีกเลย" พระเจ้าทรงบ่งบอกอย่างชัดเจนว่าอิสราเอลเป็นเหมือนกับ
ผลไม้ฤดูร้อนกระจัดหนึ่ง – ผลไม้ที่กำลังจะเน่าเสียอยู่แล้ว จุดจบของอิสราเอลกำลังใกล้เข้ามา
แล้ว ความพินาศของพวกเขา กำลังใกล้เข้ามาเรื่อยๆ พระเจ้าทรงบัญญัติว่าพระองค์จะไม่ทรง
ผ่านเลยหรือเพิกเฉยความบาปของพวกเขาอีกต่อไป พวกเขาหมดโอกาสแล้ว วันเวลาของพวกเขา
เขาถูกนับไว้แล้ว

3 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า "ในวันนั้น เสียงเพลงในพระวิหารจะเป็นเสียงร่ำไห้
จะมีศพมากมายทุกแห่งทั่วไวยิวบยา" ในวันนั้นเมื่อการพิพากษาของพระเจ้าตกลงบนเบธเอล
และสะมาเรีย แทนที่จะเป็นเพลงสรรเสริญที่วิหาร (นั่นคือ ศาลเจ้า) ของรูปลวกวัวทองคำนั้น จะมี
เสียงร่ำไห้ (นั่นคือ เสียงคร่ำครวญ) ท้องถนนของเบธเอลและสะมาเรียจะกระจัดกระจายไปด้วย
ศพคนตาย งานศพในตะวันออกกลางตลอดหลายยุคสมัยเป็นงานที่หนาวเหน็บและเต็มไปด้วยเสียง
ร้องไห้และคร่ำครวญ ในวันแห่งการพิพากษาที่จะมานั้นจะไม่มีเสียงเช่นนั้นเลย นี่บอกเป็นนัย
ถึงการฝังศพแบบหมู่ซึ่งศพคนตายจะถูกโยนลงไปหลุมโดยไม่มีพิธีรีตองหรือการไว้ทุกข์

อมส 8:4-6   โอ ท่านผู้เหยียบย่ำคนขัดสน ท่านผู้ทำลายคนยากจนแห่งแผ่นดิน
จงฟังถ้อยคำนี้ คราวนี้พระเจ้าผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ทรงหันความสนใจของพระองค์ไปยัง
ความบาปต่างๆของอาณาจักรฝ่ายเหนือบ้าง ความโหดเหี้ยม ความโลภและการเอารอดเอาเปรียบ
มีอยู่คึกคักในอิสราเอล คนเหล่านั้นที่ยากจนอย่างแท้จริงก็ถูกเหยียบย่ำโดยพวกคนรวยและคนมี
อำนาจ ที่ดินของพวกเขาถูกยึดไปและพวกเขาถูกเรียกเก็บภาษีอย่างโหด

5 โดยกล่าวว่า "เมื่อไรหนอวันขึ้นค้ำจะหมดไป เราจะได้ขายข้าวของเรา เมื่อไรหนอวัน
สะบาโตจะผ่านไป เราจะได้เอาข้าวสาลีออกขาย เราจะได้กระทำเอฟาให้ห้อยอมลง และกระทำเซ
เซลให้โตขึ้น และหลอกค้าด้วยตาชั่งชั่งมือ วันขึ้นค้ำเป็นช่วงเวลาหนึ่งที่ถูกแยกไว้ต่างหากใน
อิสราเอลสำหรับการมัสการและการปรนนิบัติอันศักดิ์สิทธิ์ การซื้อขายถูกห้ามมิให้กระทำใน

วันนั้น นี่ก็เป็นแบบเดียวกันสำหรับวันสะบาโต กระนั้นความ โลกในแผ่นดินนั้นก็เลวร้ายจนถึงขนาดที่ว่าพวกเขา รออีกวันหนึ่งเพื่อที่จะหาเงินไม่ได้ด้วยซ้ำ นอกจากนี้ การปฏิบัติที่ถือ โกงและเอาเปรียบก็มีแพร่หลายจนถึงขนาดที่ว่ามีการใช้เครื่องตวงจี โกง การตั้งราคาสูงเกินจริง และตาชั่งที่ถูกดัดแปลงเพื่อให้ผู้ขายได้ประโยชน์ ความ โลกและการฉ้อฉลคือลักษณะเฉพาะตัวของสมัยนั้น

6 เพื่อเราจะได้อื้อคนจนด้วยเงิน และซื้อคนขัดสนด้วยรองเท้าสานคู่หนึ่ง เอ และขายกากข้าวสาลี" พวกนักธุรกิจที่โลกโม โทสันอย่างน่าเกลียดในสมัยนั้นก็เต็มใจขายคนอิสราเอล คนอื่นๆ ให้เป็นทาสเพื่อแลกกับเงิน คนเหล่านั้นที่ไม่อาจชำระหนี้ได้ก็ถูกขายเป็นทาสอย่างรวดเร็วซึ่งเป็นการละเมิดต่อ เลวีนิติ 25:39 คุณความเห็นสำหรับอาโมส 2:6 ด้วย นอกจากนี้ พวกพ่อค้าขี้อื้อก็ขายกากของข้าวสาลีที่ถูกนวดแล้วซึ่งตกลงในดิน มันปนกับดินและไม่เหมาะสำหรับเป็นอาหาร กระนั้นพวกเขาก็ขายมัน

อมส 8:7-8 โดยศักดิ์ศรีของยาโคบ พระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณว่า "แน่นอนทีเดียว เราจะไม่ลืมการกระทำของเขาลักษณะเดียวเป็นนิรันดร์ เมื่อพระเจ้าทรงนับย้อนดูความฉ้อฉล ความ โลกและการเอาเปรียบในอิสราเอล – โดยเฉพาะที่กระทำต่อคนเหล่านั้นที่ปกป้องตัวเองไม่ได้ พระองค์ก็ทรงปฏิญาณว่าพระองค์จะไม่ทรงลืมความบาปของพวกเขาเลย (ดู วิวรรณ์ 20:12-15)

8 แผ่นดินจะไม่หวั่นไหวเพราะเรื่องนี้หรือ ทุกคนที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้นจะไม่ไว้ทุกข์หรือ และแผ่นดินนั้นทั้งหมดก็เอ่อขึ้นอย่างแม่น้ำ ถูกซัดไปซัดมาและยุบลงอีก เหมือนแม่น้ำแห่งอียิปต์มิใช่หรือ" เพราะความบาปของอิสราเอล แผ่นดินนั้นจะสั่นสะเทือนเพราะการพิพากษาที่จะมานั้น เหล่าพลเมืองของแผ่นดินนั้นจะไว้ทุกข์เมื่อการพิพากษานั้นตกลงมา การพิพากษาที่จะมานั้นผ่านทางอัสซีเรียจะกวาดไปทั่วแผ่นดินนั้นเหมือนน้ำท่วมใหญ่ ซึ่งทำให้ทุกสิ่งที่ยาวหน้าจมน้ำหมด – เหมือนแม่น้ำไนล์ยามที่ไหลท่วม

อมส 8:9-10

องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า "และต่อมาในวันนั้นเราจะ

กระทำให้ดวงอาทิตย์ตกในเวลาเที่ยงวัน กระทำให้โลกมืดไปในกลางวันแสดๆ วลีที่ว่า "เราจะกระทำให้ดวงอาทิตย์ตกในเวลาเที่ยงวัน" อาจแปลตรงตัวได้ว่า 'เราจะนำมันมาในเวลาเที่ยงวัน' ตอนที่พระเยซูทรงถูกตรึงกางเขน ดวงอาทิตย์ก็ถูกทำให้มืดไปตอนเที่ยงวัน (มัทธิว 27:45) แต่ดูเหมือนว่านั่นไม่ใช่สิ่งที่ถูกหมายถึงตรงนี้ ทว่านี่อาจหมายถึงวันหนึ่งที่ถูกทำให้มืดไปตอนเที่ยงวันเพราะการทำลาย อาจโดยคลื่นจากนครหนึ่งซึ่งถูกไฟเผา (สุริยคราสอาจถูกสื่อตรงนี้ด้วย แต่นั่นก็ดูเหมือนมีความสำคัญน้อยมากในฐานะการพิพากษาที่มีต่ออิสราเอล)

10 เราจะให้การเลี้ยงของเจ้าทั้งหลายกลับเป็นการไว้ทุกข์ และให้เสียงเพลงทั้งลิ้นของเจ้าเป็นคำคร่ำครวญ เราจะนำผ้ากระสอบมาที่เอวของคนทั้งหลาย และศีรษะทั่วไปก็จะล้าน และเราจะกระทำให้เป็นเหมือนการไว้ทุกข์ให้บุตรชายคนเดียวของเรา และวาระสุดท้ายก็จะให้เหมือนวันที่ขมขื่น" สิ่งที่จะควรจะเป็นการเฉลิมฉลอง (นั่นคือ วันสำคัญต่างๆ) ก็จะกลายเป็นช่วงเวลาแห่งการไว้ทุกข์และการคร่ำครวญ การสวมผ้ากระสอบและการโกนศีรษะเป็นธรรมเนียมสมัยโบราณของการไว้ทุกข์ของประชาชน เมื่อพระเจ้าทรงพิพากษาอิสราเอล การไว้ทุกข์เช่นนั้นจะเกิดแก่ทุกศีรษะ เหมือนพ่อหรือแม่คนหนึ่งอาจไว้ทุกข์ให้กับการเสียชีวิตของบุตรชายคนเดียวของตน ความขมขื่นที่จะมาในอิสราเอลก็จะเป็นเช่นนั้นด้วย มันอาจเป็นตอนที่กองทัพของอัสซีเรียเดินนำคนอิสราเอลไปเป็นเชลย และพวกเขาถูกบังคับให้สวมแต่ผ้ากระสอบและโกนศีรษะของตน ความหายนะที่จะตกแก่พวกเขาก็ขมขื่นจริงๆ

อมส 8:11-12

องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า "ดูเถิด วันเวลาก็มาถึง เมื่อเราจะ

ส่งทูปกษัตริย์มาที่แผ่นดิน ไม่ใช่การอดอาหาร หรือการกระหายน้ำ แต่จะอดฟังพระวจาของพระเยโฮวาห์ พระเจ้าทรงเตือนว่าวันนั้นกำลังจะมาในอิสราเอลเมื่อพระองค์จะทรงส่งความอดอยากมา อย่างไรก็ตาม ความอดอยากนั้นจะไม่ใช่ฝ่ายร่างกายแต่จะเป็นฝ่ายวิญญาณ – ความอดอยากที่จะได้ยินพระวจาขององค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าจะไม่ทรงส่งบรรดาผู้พยากรณ์มายังอิสราเอลอีกต่อไปแล้ว ในการกระจัดกระจายของพวกเขาไปอยู่ในอัสซีเรีย ผู้พยากรณ์ทั้งหลายจะไม่ยืนและประกาศอีกต่อไปว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้แหละ" ความอดอยากฝ่ายวิญญาณ

นั่นได้ดำเนินต่อเนื่องเรื่อยมาจนถึงขณะนี้ โดยเฉพาะสำหรับสิบตระกูลฝ่ายเหนือของอิสราเอล นอกจากนี้ ในสมัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา อิสราเอลก็เลือกที่จะปิดหูของพวกเขาค่อยๆ คำต่างๆของพระองค์ จนทุกวันนี้ พวกเขาได้ยินแต่ก็ไม่เข้าใจ พวกเขามองเห็นแต่ก็ไม่รับรู้ความจริงฝ่ายวิญญาณ

12 เขาทั้งหลายจะท่องเที่ยวจากทะเลนี้ไปทะเลโน้น และจากทิศเหนือไปทิศตะวันออก เขาทั้งหลายจะวิ่งไปวิ่งมาเพื่อแสวงหาพระวณะของพระเยโฮวาห์ แต่เขาจะไม่พบ อิสราเอล ตั้งแต่สมัยนั้นมาจนทุกวันนี้ได้ท่องเที่ยวไปอย่างเปล่าประโยชน์ในการแสวงหาความจริง จากทิศตะวันออกไปจนทิศตะวันตก (ทะเลเมดิเตอร์เรเนียนจนถึงทะเลตาย) พวกเขาของคนที่ลิสเตียในทิศตะวันตกไปจนถึงพวกเขาของโมอับและอัมโมนในทิศตะวันออก อิสราเอลก็จะแสวงหา (และได้แสวงหา) พวกเขาได้ยุ่งเกี่ยวกับพวกเขาแห่งทิศเหนือ (อัสซีเรีย) จนถึงการนับถือรูปเคารพของบาบิโลนที่อยู่ทางทิศตะวันออก พวกเขาจะเที่ยวไปมาเพื่อแสวงหาพระวณะของพระเจ้าและไม่พบมัน ตลอดหลายศตวรรษ พวกเขาธรรมจารย์และรับบี ชาวยิวเขียนหนังสืออธิบายพระคัมภีร์เล่มหนาๆออกมาในรูปของคัมภีร์ทัตมุดและทาร์กัมส์ นำเสรีที่พวกเขาตั้งตั้งแต่สมัยนั้นมาจนทุกวันนี้เชื่อถือหนังสืออธิบายพระคัมภีร์เหล่านี้ที่มนุษย์เขียนขึ้น – ประเพณีต่างๆของพวกเขา – มากกว่าเชื่อถือพระวณะของพระเจ้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร จนทุกวันนี้พวกเขาก็ขอคำปรึกษาจากพวกรับบีและประเพณีต่างๆของพวกเขาแทนที่จะอ่าน แม้แต่พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม ด้วยเหตุนี้เอง พวกเขาจึงท่องเที่ยวไปมาตลอดชีวิตโดยปราศจากเข็มทิศหรือแผนที่ฝ่ายวิญญาณ

อมส 8:13-14   ในวันนั้น สาวพรหมจารีสวยๆและคนหนุ่มจะสลบไสลเพราะความกระหาย วันนั้นกำลังจะมาถึงอย่างรวดเร็วเมื่อพวกคนหนุ่มสาวของอิสราเอลจะสลบไสลไป เพราะความกระหายหาพระวณะของพระเจ้า การพิพากษาจะมายังแผ่นดินนั้นไม่เพียงฝ่ายร่างกายเท่านั้นแต่ฝ่ายวิญญาณด้วย พระเจ้ากำลังจะทรงตัดพวกเขาออกเสียทั้งจากน้ำที่ดื่มกินและจากน้ำแห่งพระวณะของพระองค์ด้วย

14 บรรดาผู้ที่ปฏิญาณโดยความบาปแห่งสะมาเรีย และกล่าวว่า 'โอ ดานอัย พระของท่านมีชีวิตอยู่นั้นใด' และว่า 'พระมรรคาของเบเออร์เซบามีชีวิตอยู่นั้นใด' เขาเหล่านี้จะล้มลง และจะไม่ลุกขึ้นอีกเลย" คนเหล่านั้นที่ปฏิญาณ โดยรูปลูกวัวทองคำทั้งสองนั้นแห่งสะมาเรีย และดาน โดยเรียกพวกมันว่าพระที่มีชีวิตอยู่ของพวกเขา จะเผชิญกับพระพิโรธอันรุนแรงของพระเจ้า ยังมีศูนย์กลางของการนับถือรูปเคารพที่เมืองเบเออร์เซบาในทิศใต้สุดด้วย คำที่แปลว่า **พระมรรคา (เคเรค)** มีความหมายตรงตัวว่า 'ทาง' หรือ 'ถนน' คนเหล่านั้นที่แสวงหาตลอดทาง ไปจนถึงการนับถือรูปเคารพแห่งเบเออร์เซบาโดยอ้างว่าพวกพระที่นั่นมีชีวิตอยู่จะล้มลงในไม่ช้า และจะไม่ลุกขึ้นอีกเลย

ดังนั้น เพราะความบาปทั้งหลายของอิสราเอลซึ่งมีมากมายนับไม่ถ้วน อิสราเอลจึงกำลังจะล้มลงแล้ว พวกเขาจะฉ้อฉลอย่างที่สุดในการปฏิบัติต่อกันและกัน พวกเขาจะละทิ้งความจริงอย่างสิ้นเชิงในการนับถือรูปเคารพต่างๆของตนด้วย พวกเขาจึงกำลังจะผ่านเข้าไปในการตกไปเป็นเชลยยังอัสซีเรีย

*****

ภาพรวมของอาโมส 9: บทสุดท้ายของอาโมสมีคำพยากรณ์เกี่ยวกับการพิพากษาที่จะมาขึ้น และการกระจัดกระจายไปของอิสราเอลในข้อ 1-10; การกลับสู่สภาพเดิมของราชอาณาจักรนั้น ในยุคพันปีในข้อ 11-12 และพระพรต่างๆของยุคพันปีในข้อ 13-15

อมส 9:1 ข้าพเจ้าเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าประทับยืนอยู่ข้างแท่นบูชา และพระองค์ตรัสว่า "จงตีที่หัวเสาเพื่อให้ธรณีประตูหวั่นไหว และจงหักมันเสียให้เป็นชิ้นๆเหนือศิระของประชาชนทั้งหมด คนที่ยังเหลืออยู่เราจะสังหารเสียด้วยดาบ จะไม่มีผู้ใดหนีไปได้เลย จะไม่รอดพ้นไปได้สักคนเดียว ในนิมิตเรื่องสุดท้ายนี้ของหนังสืออาโมส ผู้พยากรณ์ท่านนี้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าประทับยืนอยู่บนแท่นบูชาหนึ่ง แท่นบูชานั้นอาจเป็นแท่นบูชารูปลูกวัวนั้นที่เบธเอล ภาพเหตุการณ์ก็คือ ความเหี้ยมครุขมและพระพิโรธของพระเยโฮวาห์พระเจ้าที่มีต่อการนับถือรูปเคารพของอิสราเอล ด้วยความเหี้ยมครุขมที่ชัดเจนที่มีต่อแท่นบูชารูปเคารพนั้น

พระเจ้าจึงประทับยืนอยู่บนมัน พระองค์จึงทรงสั่ง (อาจเป็นทูตสวรรค์แห่งการพิพากษาองค์หนึ่ง) ให้ตีที่หัวเสาของประตูเข้าสู่วิหารนั้น นี่บอกเป็นนัยถึงความพินาศของวิหารนั้นที่เบธเอล วลีที่กล่าวถึงการตัดพวกมันที่หัวอาจหมายถึงบัวที่อยู่บนเสาประตูทั้งสองข้าง หรือมันอาจหมายถึงปุโรหิตแห่งวิหารรูปเคารพนั้นก็ได้อีกไม่ว่ากรณีใด พวกปุโรหิตและพวกคนที่มานมัสการที่วิหารพระต่างค้ำวานั้นจะถูกฆ่าเสีย – ไม่เว้นสักคนเดียว ภาพเหตุการณ์ที่ถูกพรรณานี้ในนิมิตนี้ย่อมหมายถึงการพิพากษานั้นที่จะเกิดแก่อาณาจักรฝ่ายเหนือและการนมัสการรูปเคารพของมันเมื่อคนอัสซีเรียรุกรานและทำลายอิสราเอล

อมส 9:2-4   **แม้ว่าเขาจะขุดไปถึงนรก มือของเราจะจับเขามาจากที่นั่น ถ้าเขาจะปีนไปฟ้าสวรรค์ เราจะนำเขาลงมาจากที่นั่น** ความคิดตรงนี้ต่อเนื่องจากข้อที่แล้ว แม้ว่าพวกปุโรหิตและพวกคนนับถือรูปเคารพแห่งอิสราเอลจะขุดลงไปถึงนรก พวกเขาก็จะหนีพระพิโรธของพระเจ้าไม่พ้น หากพวกเขาปีนขึ้นไปถึงสวรรค์ พระเจ้าก็จะทรงคว้าตัวพวกเขาและนำพวกเขาลงมา

3 **แม้ว่าเขาจะซ่อนอยู่ที่ยอดเขาการเมล เราจะหาเขาที่นั่นแล้วจับเขามา** **แม้ว่าเขาจะไปซ่อนอยู่ที่ก้นทะเลให้พ้นตาเรา เราจะบัญชางูที่นั่น และมันจะกัดเขา** แม้พวกคนนับถือรูปเคารพเหล่านี้หรือพวกปุโรหิตของพวกเขาปีนขึ้นไปยังยอดเขาการเมลเพื่อซ่อนตัวจากการพิพากษาของพระเจ้า กระทั่งจากที่นั่นพวกเขาก็จะถูกหาจนเจอและถูกจับตัวมา หากเป็นไปได้ที่พวกเขาจะซ่อนตัวอยู่บนก้นทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ที่นั่นพระเจ้าก็จะทรงบัญชางูทะเลตัวหนึ่ง – สิ่งมีชีวิตในทะเลที่กัดกิน – ให้กินพวกเขาเสีย

4 **แม้ว่าเขาจะตกไปเป็นชเลยต่อหน้าศัตรูของเขาทั้งหลาย เราจะบัญชาดาบที่นั่น และดาบจะฆ่าเขาเสีย** เราจะจ้องมองดูเขาอยู่เป็นการมองร้าย **"ไม่ใช่มองดี"** สำหรับคนอิสราเอลเหล่านั้นที่นับถือรูปเคารพคิดจะมอบตัวแก่คนอัสซีเรียที่มารุกรานและยอมไปกับคนเหล่านั้นอย่างเงิบๆ พระเจ้าก็ทรงเตือนว่าพระองค์จะทรงตามทันพวกเขาและสังหารพวกเขาเสีย พระองค์ทรงปฏิญาณว่าจะจ้องมองดูพวกคนนับถือรูปเคารพแห่งอิสราเอลเป็นการมองร้าย **"ไม่ใช่มองดี"**

นั่นคือพระองค์จะทรงพิพากษาพวกเขาและทำลายพวกเขาเสีย คำปฎิญาณนี้จะสำเร็จจริงตอนที่
อัสซีเรียรุกรานและทำลายอาณาจักรฝ่ายเหนือ การนับถือรูปเคารพของฝ่ายเหนือจึงถูกบดขยี้ที่
เดียวเสร็จ

อมส 9:5-6   **องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจอมโยธา พระองค์ผู้ทรงแต่งตั้ง**
แผ่นดิน และแผ่นดินก็ละลายไป และบรรดาที่อาศัยอยู่ในนั้นก็ไว้ทุกข์ และแผ่นดินนั้นทั้งหมดก็
เอ่อขึ้นมาอย่างแม่น้ำ และยุบลงอีกเหมือนแม่น้ำแห่งอียิปต์ พระเจ้าตรัสชัดเจนว่าพระองค์เอง
ทรงเป็นผู้ที่จะแต่งตั้งแผ่นดินนั้นในการพิพากษา ไฟแห่งพระพิโรธของพระองค์จะทำให้
ประชาชาตินั้นละลาย หรือหากใช้ภาพเปรียบเทียบ พระพิโรธของพระเจ้าจะมาเหมือนน้ำท่วม
โดยทำให้ประชาชาตินั้นจมลงจนน้ำท่วมแห่งแม่น้ำไนล์ พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่จะทำให้ประชาชน
ของพระองค์เองไว้ทุกข์

6 ผู้ทรงสร้างห้องชั้นบนไว้ในสวรรค์ และตั้งฟ้าครอบไว้ที่พื้นโลก ผู้ทรงเรียกน้ำทะเลมา
แล้วรดน้ำนั้นบนพื้นโลก พระนามของพระองค์คือ พระเยโฮวาห์ พระเจ้าองค์เดียวกันนี้ผู้ทรง
สร้างที่สูงแห่งฟ้าสวรรค์ก็ทรงวางรากฐานของพิภพโลก พระเจ้าองค์เดียวกันนี้ทรงเรียกน้ำท่วม
ใหญ่ให้มาบนแผ่นดินโลก พระเยโฮวาห์คือพระนามของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นผู้ที่กำลังจะ
พิพากษาอิสราเอลที่นับถือรูปเคารพ

อมส 9:7   **พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "โอ คนอิสราเอลเอ๋ย แก่เราเข้าไปไม่เป็นเหมือน**
คนเอธิโอเปียดอกหรือ เรามีได้พาอิสราเอลขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์หรือ และพาคนฟีลิสเตียมา
จากคัฟโธร์ และพาคนซีเรียมาจากคิร์หรือ อิสราเอลมิได้กลายเป็นเหมือนคนเอธิโอเปียที่เป็นคน
นับถือรูปเคารพและเป็นผู้ที่พระเจ้าได้ทรงพิพากษาไปแล้วหรือ? พระเจ้ามิได้ทรงนำอิสราเอล
ออกมาจากอียิปต์และพวกเขาได้กลายเป็นคนออกตัญญูต่อพระองค์ไปแล้วหรือ? เช่นเดียวกัน
พระเจ้าได้ทรงนำคนฟีลิสเตียมาจากคัฟโธร์และคนซีเรียมาจากคิร์ ประเด็นก็คือว่าพระเจ้าได้
ทรงอนุญาตให้ประชาชาติเหล่านี้ย้ายถิ่นฐานมาอย่างที่พวกเขาอยู่ขณะนั้น แต่สามารถส่งพวกเขา
กลับไปได้อีกที่ พระองค์ได้ทรงนำอิสราเอลออกมาจากการเป็นทาสของอียิปต์ แต่ทรงสามารถ

ส่งพวกเขากลับไปเป็นทาสที่นั่นได้อีก (น่าสนใจที่ว่าแหล่งกำเนิดของคนฟีลิสเตียถูกหมายเหตุน่าว่าเป็นคัมภีร์ซึ่งเชื่อกันว่าเป็นเกาะครีตหรือพื้นที่ชายฝั่งตอนใต้ของเอเชียไมเนอร์ (อาจเป็นทั้งคู่) เช่นเดียวกัน เดิมทีซีเรียได้ย้ายถิ่นฐานมาจากเมโสโปเตเมียซึ่งก็คือซีเรีย) ประเด็นที่สำคัญกว่าก็คือว่า พระเจ้าผู้ที่ได้ทรงช่วยอิสราเอลให้พ้นก็ทรงสามารถพิพากษาพวกเขาเช่นกัน

อมส 9:8-10   **ดูเถิด พระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจับอยู่ที่ราช**

อาณาจักรอับยาบนา และเราจะทำลายมันเสียจากพื้นโลก เว้นแต่เราจะไม่ทำลายวงศ์วานยาโคบให้สิ้นเสียทีเดียว" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ พระเจ้าทรงเตือนว่าพระเนตรของพระองค์ได้จดจ่ออยู่ที่อาณาจักรแห่งอิสราเอลที่บาบนา ดังนั้น พระองค์จึงทรงกำลังมีแผนที่จะทำลายมันเสียในฐานะประชาชาติหนึ่ง อย่างไรก็ตามในการปฏิบัติการณ์เรื่องการพิพากษาเช่นนั้น พระเจ้าก็ทรงหมายเหตุน่าว่าพระองค์จะไม่ทรงทำลายเชื้อสายของยาโคบอย่างสิ้นเชิง จะมีชนส่วนที่เหลืออยู่เสมอเพื่อที่พระองค์จะทรงทำให้พระสัญญาต่างๆของพระองค์ที่กระทำกับอับราฮัม อิสอัคและยาโคบสำเร็จ

9 "เพราะว่า ดูเถิด เราจะบัญชาและจะสิ้นวงศ์วานอิสราเอลท่ามกลางประชาชาติทั้งหลายอย่างกับสิ้นตะแกรง แต่ไม่มีเม็ดในสักเม็ดเดียวที่ตกลงถึงดิน พระเจ้ากำลังจะทรงฟาดอิสราเอลเหมือนข้าวถูกฟาด แกลบที่เป็นเหล่าคนชั่วจะถูกพัดไปยังลมทั้งสี่ทิศ แต่ข้าวที่ดีซึ่งเป็นคนที่ดีดำเนินตามแบบพระเจ้าจะถูกเก็บรักษาไว้ แม้พระเจ้าทรงพิพากษาประชาชาติอิสราเอล พระองค์ก็ทรงพิทักษ์รักษาชนส่วนที่เหลือซึ่งดำเนินตามแบบพระเจ้าไว้เสมอ วงศ์วานอิสราเอลยังเหลืออยู่ท่ามกลางประชาชาติต่างๆมาจนทุกวันนี้

10 คนบาปทั้งปวงในประชาชนของเราจะตายด้วยดาบ คือผู้ที่กล่าวว่า 'ความชั่วจะตามไม่ทันและจะไม่พบเรา' บรรดาคนบาปแห่งอิสราเอลจะพินาศด้วยดาบในไม่ช้า โดยเฉพาะคนเหล่านั้นที่เยาะเย้ยคำเตือนต่างๆเกี่ยวกับการพิพากษาดังกล่าว

อมส 9:11-12   **ในวันนั้น เราจะยกพลับพลาของดาวิดซึ่งพังลงแล้วนั้นตั้งขึ้นใหม่ และซ่อมห้องซำรุดต่างๆเสีย และจะยกที่สลักหักพังขึ้น และจะสร้างเสียใหม่อย่างในสมัย**

โบราณกาล พระเจ้าตรัสล่วงหน้าอย่างชัดเจน ไม่ใช่แค่การกลับสู่สภาพเดิมของราชวงศ์ของดาวิดเท่านั้น แต่การล่มสลายของมันด้วย เราควรระลึกว่าในสมัยของอาโมส วงศ์วานของดาวิดยังนั่งอยู่บนบัลลังก์แห่งยูดาห์ อูสเซียห์เป็นกษัตริย์ของอาณาจักรนั้นในสมัยของอาโมส แต่นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าบัลลังก์แห่งยูดาห์จะว่างลงสักวันหนึ่ง เมื่อมองย้อนไปในประวัติศาสตร์ เราทราบว่ามันเป็นเช่นนั้นจริงๆตั้งแต่สมัยของเศเดคียาห์มาจนทุกวันนี้ อย่างไรก็ตาม พระเจ้าตรัสล่วงหน้าอย่างชัดเจนว่า สักวันหนึ่งพระองค์จะทรงให้บัลลังก์ของดาวิดกลับสู่สภาพเดิม นั่นจะเกิดขึ้นในยุคพันปีเมื่อพระเยซูคริสต์ เหลนของดาวิด จะประทับนั่งบนบัลลังก์ของดาวิดโดยปกครองเหนือทั้งพิภพโลก (และดาวิดที่ถูกชุบให้เป็นขึ้นใหม่ก็อาจจะครองราชย์ในฐานะอุปราชเหนืออิสราเอล)

12 เพื่อเขาจะได้ยึดกรรมสิทธิ์คนที่เหลืออยู่ของเอโดม และประชาชาติทั้งสิ้นซึ่งเขาเรียกด้วยนามของเรา" พระเยโฮวาห์ผู้ทรงกระทำเช่นนี้ตรัสดังนี้แหละ ในวันนั้นเมื่อวงศ์วานของดาวิดถูกทำให้กลับคืนสู่สภาพเดิม มันจะครอบครองเหนือเอโดมผู้เป็นศัตรูคู่แค้นของมันและประชาชาติทั้งปวงที่เป็นคนต่างชาติ ในวันนั้น พระเจ้าจะประทาน "บรรดาประชาชาติให้เป็นมรดกของเจ้า ตลอดทั้งแผ่นดินโลกให้เป็นกรรมสิทธิ์ของเจ้า" (เพลงสดุดี 2:8) แก่บัลลังก์ของดาวิดซึ่งถูกทำให้กลับสู่สภาพเดิม พระเจ้าทรงบัญญัติว่านี่จะเกิดขึ้นเพราะความซื่อตรงแห่งพระวามะของพระองค์เอง

อมส 9:13-15 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "ดูเถิด วันเวลาก็มาถึง เมื่อคนที่ไถจะทันคนที่เกี่ยว และคนที่ย่ำผลองุ่นจะทันคนที่หว่านเมล็ดองุ่น จะมีน้ำองุ่นหยดจากภูเขา เนินเขาทั้งสิ้นจะละลายไป พระเจ้าทรงเปิดเผยผ่านทางอาโมสว่าวันนั้นกำลังจะมาสำหรับอิสราเอลที่ถูกทำให้กลับคืนสู่สภาพเดิมเมื่อความเจริญรุ่งเรืองแบบสุดๆจะถูกเก็บไว้สำหรับอิสราเอล วันนั้นกำลังจะมาเมื่อผลเก็บเกี่ยวที่เป็นข้าวและองุ่นจะถูกเก็บแทบไม่ทันเสร็จก่อนเวลาเตรียมการสำหรับพืชผลชุดต่อไปมาถึง นี่เป็นการสำเร็จจริงของคำพยากรณ์ที่กล่าวในเลวีนิติ 26:5 คูอิสยาห์ 65:21-23 เช่นกัน

14 เราจะให้อิสราเอลประชาชนของเรากลับสู่สภาพเดิม เขาจะสร้างเมืองที่พังนั้นขึ้นใหม่ และเข้าอาศัยอยู่ เขาจะปลูกสวนองุ่นและดื่มน้ำองุ่นของสวนนั้น เขาจะทำสวนผลไม้และรับประทานผลของมัน การกลับสู่สภาพเดิมและการสร้างขึ้นมาใหม่ของอิสราเอลถูกบอกล่วงหน้าอีกครั้ง (ณ เวลานั้น ทั้งอาณาจักรฝายเหนือและอาณาจักรฝายใต้ยังมีได้ตกไปเป็นเชลย ดังนั้น การตกเป็นเชลยของทั้งสองอาณาจักรนั้นจึงถูกบอกเป็นนัยอย่างชัดเจน) อีกครั้งที่ในวันแห่งการกลับคืนสู่สภาพเดิมของพวกเขา พระเจ้าทรงบอกล่วงหน้าถึงความเจริญรุ่งเรืองมหาศาล เห็นได้ชัดว่าคำพยากรณ์นี้จะสำเร็จจริงในช่วงยุคพันปี

15 เราจะปลูกเขาไว้ในแผ่นดินของเขา เขาจะไม่ถูกถอนออกไปจากแผ่นดินซึ่งเราได้มอบให้แก่เขาอีกเลย" พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าตรัสดังนี้แหละ นอกจากนี้ สักวันหนึ่งอิสราเอลจะถูกทำให้กลับสู่สภาพเดิมอย่างถาวรในแผ่นดินของมัน โดยจะไม่ถูกถอนรากออกไปอีกเลย พวกเขาจะอาศัยอยู่ที่นั่นอย่างสันติและปลอดภัย อีกครั้งที่วันแห่งพระเยโฮวาห์ซึ่งเป็นตอนที่พระคริสต์เสด็จกลับมาถูกสื่อตรงนี่ยังชัดเจน คำพยากรณ์ของหนังสืออาโมสจึงจบลงเพียงเท่านี้